

БЕРЕЗЕНЬ 1977 MARCH

ЮНАК

КЛИЧЕМО "СОС!!!" ДО ВСІХ ДОВЖНИКІВ!

Як ми остерігали наших читачів у попередньому числі "Юнака" та "Готуйсь", що Поштовий Уряд Канади може нам відібрати привілей висилки журналів т. зв. другою класою, ця небезпека для правильної появи й існування пластових журналів вже не тільки грозить, але **заіснувала**. Ми втратили привілей дешевої висилки журналів другою класою, бо більшість відборців не ввели передплати.

Не зважаючи на наші постійні упіщення, більшість відборців журналів, на жаль, не є передплатниками, але післяплатниками. Кличемо на порятунок і віримо, що довжники відізвуться на наше "СОС".

**Адміністрація журналів "Готуйсь"
і "Юнак"**

ВАЖЛИВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

● **Зміну адреси** просимо оплачувати сумою 50 центів. Це є кошт виготовлення нової адресної плити.

● **Виготовлення кліш** у "Пластовому Шляху" оплачують ті, хто присилає фотографії.

● **За зміну американських чеків**, згідно з канадським банковим законом, доплачуємо 50 центів. Просимо цю суму добавляти до передплат, висланих чеками.

Пластове видавництво уже повний рік у новому приміщенні Багато пошти все ще блунає по старих адресах. Нова адреса:

**2150 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1M8
Canada**

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

● дає **ПОЗИКИ**

та

● **приймає ОЩАДНОСТІ.**

● Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.

● **Урядові години:**

вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

**Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998**

Пластунки і Пластунки в Торонті!

**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

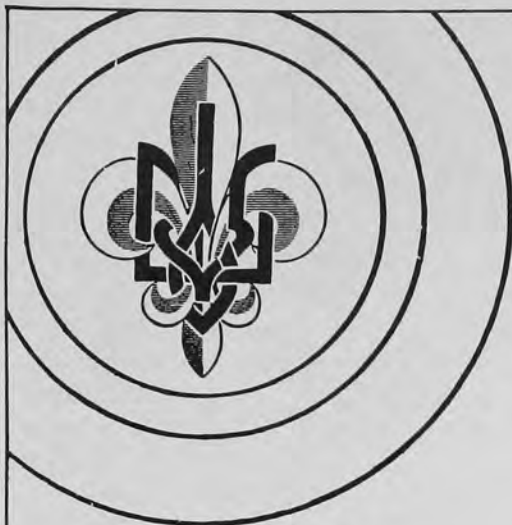
Ціна одного числа \$1.00

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

Редагує колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Близнан,

пл. сен. Тоня Горохович,

гетьм. вірл. Ксеня Одежинська,

ст. пл. Юрій Павлічко,

пл. сен. Олександра Юзенів.

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж спорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЗМІСТ

- 2 Збагачуймо своє шевченкознавство Подруга Гребля
3 Чому звеселіла сопілна О. Пархоменко
4 Що читати — "Іду на вас!" юн. А. Винницький
5 Двадцятип'ятиріччя коронації Єлисавети II С. Гела
6 Що розповідають археологічні знахідки про початок Києва? С. Гела
7 З лісу і поля Дусько
8 Соловей **
9 Пам'ятник Шевченкові у Парагваї Н. Собенко
Чи знаєте що...
10 А що ви на це? Що я думаю про молодечі організації? Н. Г.
100-річчя українців у США пл. юн. С. Кульчицька
11 "Намисто співає" ст. п. Олесь Кузишин
12 Арета і Орест пл. юн. М. Максимець
13 Молоде перо: Одна година гурткових сходин БООУРИХС
15 Пластуннам на вушко: Як навчитися тнати? О. Н.
16 "Привіт з України", "Часи" ст. пл. О. Кузишин
18 "С Б" Радіотелефони Розбанич
19 Приклад гідний наслідування (Юнаки з Едмонтону)
20 Хроніка
25 Спорт
27-28 Оголошення, Списки датнів на пресфонд і посмертні згадки

● На обкладинці: Тарас Шевченко — фрагмент з картини "Молодий Тарас Шевченко у художника Брюлова" Г. С. Мєліхова.

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. В. Гарпун-Пилишенко, пл. сен. Д. Даревич, пл. сен. Я. Козак, пл. юн. М. Ходновський, п. М. Шкурна.

ЮНАК

БЕРЕЗЕНЬ 1977 Ч. 3 (162) РІК XV

Інтерціональне стандартно-серійне число,

0044-1384

ЗБАГАЧУЙМО СВОЄ ШЕВЧЕНКОЗНАВСТВО

Поет став морем. Далеч степова,
І хмарочоси, й гори — ним залиті.

(Іван Драч: **Смерть Шевченка**)

Дорогі Подруги і Друзі!

Ми кінчаємо наші розважання про театр. Черговий цикл розважань буде про визначні постаті з літератури та інших ділянок культури. Сьогодні наші думки і почування звернімо до Тараса Шевченка, того поета-пророка, що у своїх творах зібрав духовість українського народу. Поет став морем, "ним залиті" міста й села, тобто відомий Шевченко у цілому світі. Постать Шевченка унікальна у світовій літературі. Знала Шевченка Європа ще у минулому сторіччі. Тільки в Росії Шевченків "Кобзар" вийшов щойно 1905 (повне видання). Шевченко мав великий вплив на розвиток літератури усіх слов'ян. Його твори перекладені на близько 300 мов світу.

Виступив Шевченко наче удар грому, передаючи бурхливий протест і гнів народу, що назбирався віками в народі.

У нарисі "Чому звеселіла сопілна?" пізнаєте ще одну рису характеру Шевченка. Прочитайте спільно на сходах!

Пригадайте, юні читачі, поезії у "Кобзарі" Тараса Шевченка. У Тарасовім "Кобзарі" знайдете багато таких рядків поезій, які ви часто чуєте чи то на сцені, чи в радіопрограмі, чи в щоденному житті при різних нагодах, коли любителі співу й поезій співають чи рецитують вірші.

Шевченкові вірші дуже музичні. Під них композитори легко підкладали й підкладають ноти. Українські школярі залюбки співають чи то "Садок вишневий коло хати", "Зацвіла в долині червона калина", "Тече вода з-під явора", "Наша дума, наша пісня...", "Думи мої, думи мої...", "Рече та стогне Дніпр широкий", чи багато інших віршів-пісень. Один тільки Микола Лисенко написав музику до близько 100 Шевченкових поезій.

Геній Шевченка проявився не тільки в поезії. Змалку Тарас шукав людей, "щоб добру навчили", а поруч із цим прагнув знайти маляра, щоб навчитися малярства. Свою зустріч із Іваном Сошенком, який спричинився до викупу Тараса з кріпацтва, Шевченко завдячує своєму непереможному прагненню малювати. Хто зна, якими скарбами був би обдарував нас Шевченко, коли б був жив в інших обставинах, коли б життя його не обірвалося так

швидко. У дитинстві для Тараса безцінним даром був кожний клаптик паперу. Хлопчик мріяв про папір, щоб змалювати на ньому світ.

Мав Тарас ще й інший талант — дар розуміти людей, їх долю і недолю переживати, як свою, плянувати заходи, щоб їм допомогти. Приїхавши з Петербургу в Україну, Тарас заходився видавати буквар, щоб допомогти селянам, а зокрема дітям набувати грамотність. Щоб українські діти й дорослі могли пізнати красу природи, Шевченко задумав змалювати її та видати в альбомі "Живописна Україна".

Дослідники Тарасового життя подають, що коли Шевченко приїжджав до свого приятеля В. Тарновського, улюбленим його заняттям було вечорами й ночами співати під дубом людям пісні та читати полум'яні поезії, закликаючи людей до боротьби з неволею, насильством. І досі росте в селі Качанівка старий дуб, який називають Шевченковим.

Шевченко не міг жити, щоб не співати. Співає в буряні, у школі, ховаючись від дяка, у панському передпокої, тоді, коли його заарештовують, співає і в самій фортеці... Залюбки своїм співом він розважав кожного разу товариство. Співом Шевченка всі захоплювались, бо в кожній нотці його відчувалась душа співця — найкращого інтерпретатора душі народу.

Тому й зрозуміло нам, чому "Кобзар" з такою великою силою впливає на читачів. У 1911 році царський уряд заслав був на Сибір 168 українців за політичні виступи проти царського самодержавства. Коли серед них проведено опит про те, що спонукало їх до цих виступів, більшість відповіла: "Кобзар" Шевченка.

СКОБІ

Подруга Греблі

ЧОМУ ЗВЕСЕЛІЛА СОПІЛКА

Дерева струшують ранкову росу, на галузках голосно співають птахи. Андрійко править кінями, їдучи дорогою при березі Росі. На возі думає думу дядько Тарас. Повернувшись із заслання, дядько Тарас оце їздив в Кирилівку відвідати рідню.

Он за вербами, що опускають віти до самого долу, видно хати містечка Корсунь. Звідкись чути незвичайну музику — чудну і тужну. При самому в'їзді до містечка сидить під вербою старезний дід. Старечими пальцями перебирає дірочки в сопілці, виливає у пісні журбу.

Дядько Тарас, почувши сопілку, просив Андрійка зупинитись.

— Доброго ранку, діду! — голосно гукнув він, встаючи з воза й підступаючи до старого.

— Дай Боже здоров'я! Може, сопілку купите?...

На траві лежало, либонь, з десятків цих інструментів — бузинових, калинових, вимежаних візерунками.

Андрійко заздро дивився на сопілки, м'явся перед дядьком, хотів щось сказати.

— Хочеш, Андрійку, — узяв дядько Тарас у руку одну сопілку. — Проси діда, хай вибере яку голоснішу.

Діда не треба було просити. Взяв першуліпшу, ткнув під довгі вуса, і знову поплила шляхом невесела пісня.

— Сумна дуже, — зідхнув Андрійко. — Може, котра веселіша є?

— Яке в діда життя, дитино, така й пісня. То дідова душа співає в ній сумної. Я забув уже веселі пісні. А в тебе, молодого, вона веселіше співатиме. Спробуй лише.

Андрійко притулив сопілку до уст. З неї почулись безладні звуки, мало схожі на пісню.

— Бач, як воно в тебе виходить, — усміхнувшись, сказав сопілкар. — Бо не знати ще, яким життя твоє буде. Кращим хай буде, ніж моє. Поки я був молодим, працював без просвітку, але мав надію. Надія живила мене, я мав надію на краще життя, тому я веселі пісні співав. А тепер працювати не годен, отождоблю оці дутки дітям на втіху. Хто хліба дасть, хто гріш кине. Сумне, правду кажучи, діло... Через те й пісні сумні. Де їм веселими бути?...

Мовчки слухав діда дядько Тарас. Розумів: дід хотів поділитися своїми журбами-думками...

— Ходжу оце шляхами з сопілками, а по-

вірте: лякаюсь, тільки побачу якогось пана. І вас, признатись, злякався був — ніби ж попанському одягнені. А тепер бачу — не пан. По очах видно.

Тарас усміхнувся, кивнув Андрійкові: — Бач, які люди оті пани московські! А звідки родом дідусю? — запитав старого?

— З Лисянки. Може, чули? А хто ви будете? — поцікавився сопілкар.

— Так собі чоловік. Художник.

— Художник? — ожив старий. — То, може, ви й Шевченка з Кирилівки знаєте?

Андрійко вже й рота відкрив, щоб сказати дідові, хто з ним говорить. Але дядько Тарас смикнув його за рукав.

— Та чув про такого... — промовив Тарас.

— Добрячий то чоловік! — хитаючи головою, ознався дід. — По тюрмах цар його тримав, десять літ у війську муштрував, аби той за нас бідних не заступався. Хвилинку помовчавши, продовжував: — Оце знову в Україну об'явився Шевченко. Москалі лютують, аж казяться, а люди радіють: гадають — жити їм стане легше.

— Правда ваша, дідусю, — поклавши руку на дідове коліно, говорив Тарас. — Один Тарас чи Панас нічого не вдіє, але громада — кажуть — це великий чоловік.

— Люди розповідають, що й Тарас те саме каже. Може, чоловіче, це й ви від нього перейняли ту добру науку? — запитав дід Тараса.

— Та я ж і є Тарас, дідусю...

Наче грім з ясного неба ударив раптом

дідові над головою. Старий перехрестився широким хрестом, намагався встати:

— Батьку рідний! — вигукнув він. — Та невже ж справді на старості літ судилося мені бачити вас, говорити з вами!

Шевченко зняковів від такої сопілкаревої радості, потиснув йому руку.

— Не таке то вже й щастя, діду. От, волю добудемо — ото буде щастя. Та нам час їхати, Андрійку...

— Посидіть ще трохи, — просив дід. — Бо чи доведеться мені ще вас побачити, хочеться ж з вами побалакати!.. Посидьте!..

Тарас, поклавши за Андрійкову сопілку п'ятака дідові в бриль, устав, але коли глянув на старого, сів знову. Дідове лице було сумне.

Сонце випило роси, почало припікати. Андрійко давно нудився, а Тарас не наговорить-ся з дідом. Вже й коні не хотіли стояти довше. Побачивши це, Тарас до землі вклонився старому й рушив до воза.

Дід прощав Тараса:

— Бережи вас, Царице Небесна, та допомагай у всіх ділах ваших праведних, — благословляв сопілкар Тараса. Він довго дивився услід воза сяючими очима. Повернувшись до верби, взяв сопілку — і полилася знову пісня. Тільки тепер не тужна й похмура, а світла й весела.

Здавалось, то виграє на сопілці веселої сам літній ранок, погожий та соняшний.

Скорочено за **Олександром Пархоменком**
переповіла **Т. Г.**

Іду на вас! — це історичний роман про часи Святослава Завойовника, який князував від 960 до 972 року. Як дуже часто трапляється в історичних романах про ці часи, головним героєм є Мстислав Боеславович, але для нас з історичного боку найважливіший Святослав.

У творі подано, що Мстислав живе зі своїм батьком, який був князем боярином у маленькому селі над Дністром. До речі, княжого боярина назначував князь, а титул його передавався з роду в рід.

Починається роман гим, що вмираючий Воеслав говорить своєму синові заповіт. Воеслав розповідає про свою і своїх синів Радослава і Младана боярську службу в князя Святослава. Під час походів Воеслав добув чималий маєток. Тому, що він часто ходив у походи, свій маєток він передав під опіку грекові Калокирові. Воеслав повернувся з походів, і Калокир віддав Воеславові маєток, але також післав свого слугу Партенія, щоб Воеслава обікрав. Воеслав також розповідає, як Радослав і Младан вірно служили Святославові і багато разів йому врятували життя. Вони ж і загинули, боронячи його.

Воеслав радить Мстиславові піти до Святослава на службу і помститися за батька.

Поховавши батька, Мстислав вирушає до Києва. По дорозі він зустрічає княжого дружинника Люта, який його представляє князеві Святославові. Святославові Мстислав зразу сподобався. Святослав звирюється Мстиславові, що він підозріває двох воевод Калокира і Фаргафа у зраді. Мстислав швидко викриває зраду, але Калокир втікає від кари князя і згодом ув'язнює Мстислава.

Далі в книжці розповідається про походи на болгарів і ромеїв. Автор дуже докладно описує ці бої. Він часто ставить героя з ворожого табору і Святослава в двобій. Святослав завжди перемагає.

У цьому романі так, як в інших історичних творах, мова про любов хлопця і дівчини, де дівчина хлопцеві недосяжна, і хлопець мусить здобути велику славу і багатства, щоб з нею одружитися. І Мстислав любить Калину, дочку Рогдая, багатого боярина, власника землі. Рогдай — це старий скнира, який хотів стати багатим, мати все срібло Русі. Коли Мстислав повернувся з походів зі славою і здобиччю, аж тоді міг одружитися з Калиною.

Мені подобалася ця книжка тому, що вона дуже легко читається. З цієї книжки можна довідатися набагато легше про часи і про життя самого Святослава, ніж з підручника історії України. Прочитавши книжку, князь і його син Володимир з його матір'ю Малушою у нашій уяві живі, правдиві люди, а не лише постаті з історії України.

Цю книжку написав Юліян Опільський і вона має 140 сторінок з двома сторінками пояснень староукраїнської мови чи ритуалів того часу.

Юнак Андрій Винницький,
Торонто.

**ДВАДЦЯТЬП'ЯТЬРІЧЧЯ КОРОНАЦІЇ
ЕЛІСАВЕТИ II — 31-го НАЩАДКА
РУСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО РОДУ
МОНОМАХОВИЧІВ**

Володимир Мономах.

Елісавета II.

Цього року держави, які входять у склад Британської імперії, тобто — Великобританія, Канада, Австралія та інші менші, будуть відзначувати 25-річчя коронації королеви Єлисавети II Віндзор. З того приводу приготують для шкільної молоді спеціальні книжечки, в яких кожний учень знайде матеріали про британську спільноту. На маргінесі цих святкувань варто пригадати пластовій молоді, яка живе в країнах Британської Спільноти, що сучасна королева Єлисавета II походить з 31-го покоління великого (тобто першого між руськими князями) київського князя Володимира Мономаха (1053 - 1125). Коли 1066 року в бою під Гейстінгс (Англія) згинув англійський король Гарольд II (1022 - 1066), а на англійському престолі засів його переможець Віліям I Завойовник (1027 - 1087), родина вбитого короля мусіла втікати з Англії.

Молодша його донька Гита (1057 — ?) переїхала на двір свого дядька, данського короля Свейна II Естрідсена (1020 - 1074). Дружиною Свейна, королевою Данії, була Єлисавета Ярославна († 1076), донька князя Ярослава Мудрого (1019 - 1054). Вона, будучи сестрою київського князя Всеволода Ярославича (1030 - 1093), (сином якого був Володимир Мономах) посватала Гиту й Мономаха. Тож англійська княжна стала київською княгинею. Наступні покоління Гити і Володимира Мономаха дружилися з англійськими князями та князичами і таким робом Мономаховичі прийшли на англійський королівський престіл.

Кожних сто років у Великобританії святкують річницю бою під Гейстінгс, бо від цієї дати почалася нова доба в історії Англії. У

900-ту річницю, 1966 року, англійські генеалоги проголосили висліді своїх дослідів і за відомом королеви Єлисавети II опублікували в родовіднику англійських королів, що наслідком одруження кн. Володимира Мономаха з англійською княгинею, нинішня королева Великобританії Єлисавета II Віндзор походить з 31-го покоління Гити й Володимира Мономаха. Вони пригадали, що в тому часі королівські і князівські роди Європи дуже радо входили в родинні зв'язки з Рюриковичами, бо Русь-Україна була однією з наймогутніших держав тодішньої Європи.

Пригадаймо, що згадана Єлисавета Ярославна, королева Данії, до 1066 року була королевою Норвегії і тільки по смерті чоловіка норвезького короля Гаральда III Сміливого 1066 року одружилася із Свейном II. Молодша донька Ярослава Мудрого (сестра Єлисавети) Анастасія Ярославна була королевою Угорщини, а наймолодша Анна Ярославна (1024 - 1074) королевою Франції. Ще нині в Сенлі у Франції при вході до монастирської церкви стоїть статуя Анни Ярославни, яку часто відвідують українці з цілого світу.

Якщо не помиляємося, то пластуни Вінніпегу під час перебування там Чарлі (Карла), сина королеви Єлисавети II, майбутнього англійського престолонаслідника зустрічалися з ним, і напевно, якби знали, що він є 32-им нащадком Володимира Мономаха, пригадали б йому, що він Мономахович.

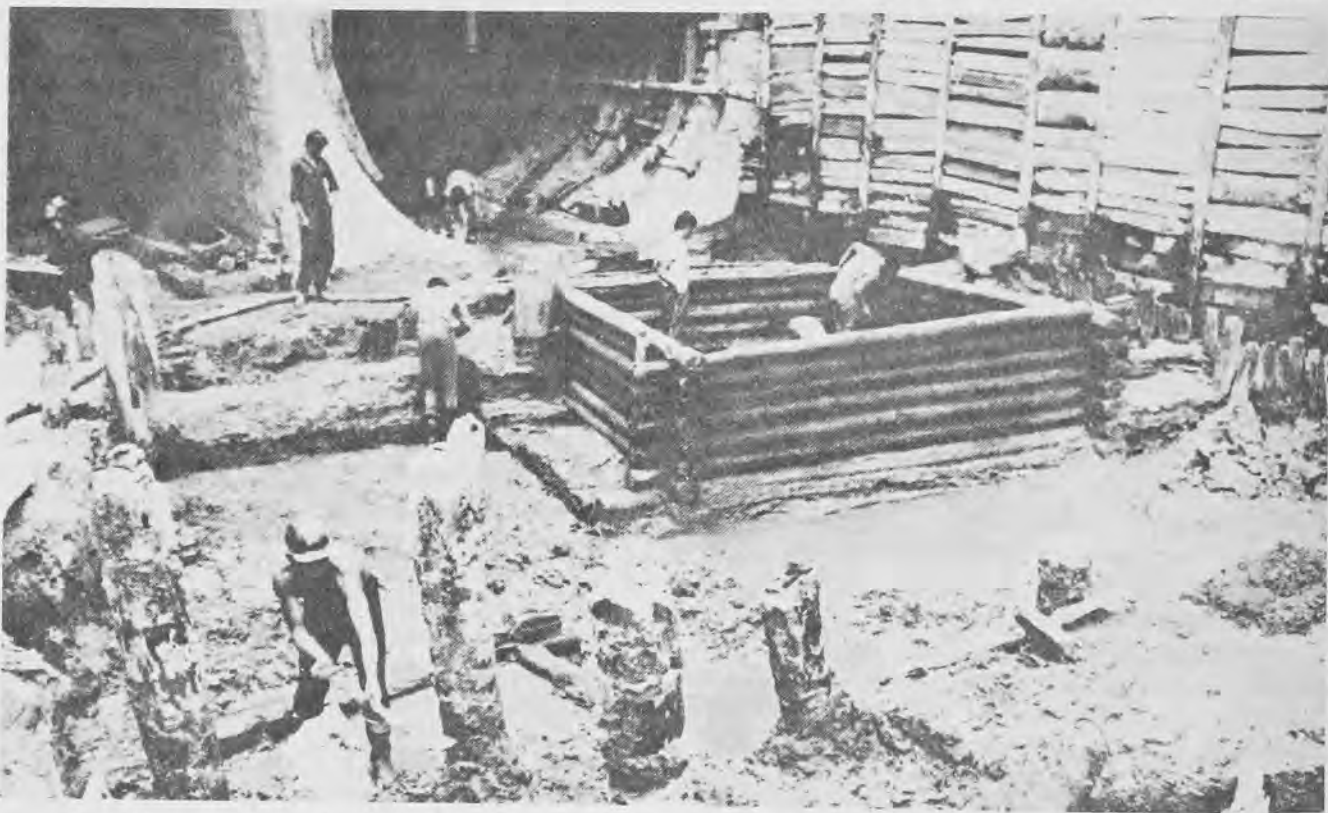
Степан Гела

ЩО РОЗПОВІДАЮТЬ АРХЕОЛОГІЧНІ ЗНАХІДКИ ПРО ПОЧАТОК КИЄВА?

Від 1971 року в Києві будують другу лінію підземки. Вона має получити Голосіїв на південному заході Києва з Куренівкою на північному сході, проходячи крізь Поділ.

Під час копання тунелю на Подолі завважено, що ескаватори викопували грубі тесані колоди, дошки, стовпи та дрібні знахідки. Справою зайнялися археологи. Вони розчистили дно тунелю на 10-12 м. і виявили, що викопане дерево — це будівельний матеріал із стін споруд, побудованих у першій половині X ст. по Хр. Археологи відкопали 48 зрубів дерев'яних будинків, деякі двоповерхові, які збереглися до висоти пів стіни.

Встановлено, що будівлі будувалися за пляном, одні були садибами з одним житловим будинком і двома-трьома господарськими будинками. Садиби багатших були огорожені парканом із вкопаних дощок, пішеходи і проходи між будинками були вимощені дошками. Будинки оздоблені різьбою в дереві. Воду подоляни мали з водопроводів і криниць.

Відомо, що на Подолі жили переважно купці і ремісники. Багато знахідок — виробів з дерева, кости, скла, глини, каменя та кольо-

рових металів — вказують, що мешканці жили достатньо, стандарт їхнього життя був високий. Між дрібними знахідками є візантійські монети, олив'яні печатки, тягарець до терезів та інші знахідки, які свідчать, що їх власник був багатий купець-гість (мабуть грек). Візантійська монета імператора Романа II (959-963) в одній будівлі вказує на те, що вона була будована в першій половині X ст. Викопані три олив'яні звислі печатки належать до кн. Святослава - Михайла Всеволодича (1180-1181), до київської митрополії з 1091-1096 рр., коли на престолі не було князя, і до новгородського посадника Завида-Євстахія (1088-1094).

Сорок вісім будівель із стінами до половини, що простояли тисячу років, притягали численних відвідувачів. Їм цікаво було знати, як це сталося, що ці будівлі опинилися так глибоко в землі. Дослідники пояснювали це так:

Поділ, що був у долині, на весні і під час зливних дощів заливали могутні води Дніпра і Почайни, наносячи багато піску-намулу. Багато землі наносила вода теж з високих обривів київських гір. Намулом покривалися не тільки простори біля будинків, але й внутрі. Після повеней неможливо було жити на Подолі. Про стихію повеней свідчить також запис літописця, який не міг промовчати повені 945 р., коли подоляни мусіли на човнах втікати на гору до "Верхнього міста".

У зв'язку з цими знахідками археологи вказують на два дуже важливі моменти з історії Києва: на питання т. зв. "напівземлянкового" Києва IX-XIII ст. і на справу Подолу як торговельного осередку IX-X ст.

Відкопання зрубів на Подолі остаточно заперечує твердження прихильників теорії "напівземлянкового" Києва, які уважали, що в IX-XIII ст. в лісостеповій смугі і в Києві будували тільки примітивні землянки і напівземлянки, і що будови "на зруб" з цілих колод, як вияв вищої будівельної культури, знали тільки в містах північно-західної і східної Русі-України, в лісовій смугі, у Новгороді, Старій Ладозі, Пскові та ін. Знахідки заперечують також і те, що Поділ став торговельним осередком щойно в X-XI ст.; він став ним у IX-X ст.

Отож перша теорія, що в'яже початки Києва з датою 862 р., коли там закріпилися Аскольд і Дир, коли було в ньому "напівземлянкове" будівництво, тепер відпадає. Друга теорія, найпоширеніша, яка твердить, що Київ заснував князь Кий і що цей князь ходив походом над Дунай, а там його з почестями приймав гордий ромейський (візантійський) імператор, каже, що Київ постав у 70-80 рр. VII ст., бо в тому часі жив Кий. Третя теорія, т. зв. "протокиївська", каже, що вже на початку християнської доби на київських горах і на Подолі були слов'янські поселення. Їх можна вважати радше за предвісників пізнішого Києва.

(Матеріали зібрав і подав С. Гела)

3 ПРИРОДА

Дусько

З ЛІСУ І ПОЛЯ

Пробудження лісу.

Ви знаєте північний міт про пробудження весни:

Зачаровану дівчину пробуджує поцілунком молодий Витязь. Вона і цілий її сонний двір зриваються нагло до нового радісного й буйного життя.

На півночі і в горах весна запізнюється — довго лежить збитою кригою сніг — на втіху лещатарям, — давно держить зима в льодових оковах приспану землю.

Зате весняна переміна приходить незвичайно нагло: гарячий цілунок соняшного проміння пробуджує й запліднює замерзлу

землю, і вона вмить оживає у всій своїй оновленій розкішній красі.

Стомлена довгою, понурою й жорстокою зимою людина Півночі вітає воскресення весни як радісне свято.

Чи старалися ви коли відчутти й зрозуміти наші веснянки й гагілки?

Чи схопили в них це первісне радісне почуття спільноти наших предків з оживаючою природою?

Ми — молоді — також святкували врочиство Свята Весни, — святкувати будемо їх далі, хоч може й інакше.

Пробудження лісу — це велика симфонія творчої сили сонця. Кожна рослина, кожний кущ й кожне дерево хватають жадібно світло сонця, борються на смерть і життя за кожну нескорно дрібну в'язку життєдайних променів, а здобувши цей безцінний скарб — переминають його в живу творчу силу.

На дні темного, густого лісу ростуть рослини, які цілий рік не бачать сонця. Живуть вони наче в темниці, і тієї дрібки світла, що доходить до них через густий дах листя, не вистачило б їм до життя. Вони розвиваються і зацвітають перші, — користають з того, що високі дерева ще не розвинули листя.

Перецвітають вони швидко — після них розвиваються кущі, а далі й дерева.

Пучнявлюють бруньки на березах і осиках, — березові гаї рожевіють тепер здалека ніжним відтінком віття, — далі зацвітають ніжними, наче коронковими базями.

Іва й лозина виглядають, як казкові дерева із срібним та золотим квітом.

Лісові яблінки й груші покриті біло-рожевим снігом.

На межах розцвітає тернина цвітом, що біліший від раннього інею, і тому то, за народньою поговоркою, вертаються тоді холодні вітри й приносять нічні приморозки, такі грізні для садовини і молодих деревець.

Сосни, ялиці й смереки обвішані зелено-жовтими шишками квітів.

Останніми зацвітають дуби. Вони з давньої привички задержують пожовкле листя на галузях аж до ранньої весни, а квіт свій ніжний та дрібний бояться виставити на приморозки ранньої весни, — ждуть з ним аж до травня.

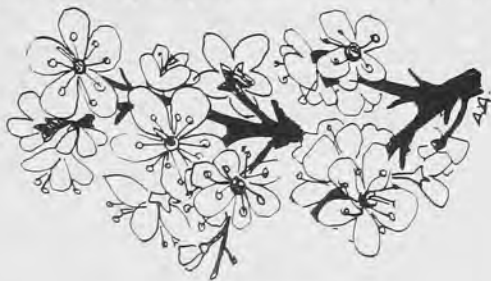
Погляньте, пошукайте в лісі за всіма цими квітами. Огляньте нескінченне багатство їх форм і барв. Ви зрозумієте, чому то щастя в уяві людей в'яжеться з квітами, зрозумієте й те, чому японці святкують свято квітів.

Після квітів розвивається листя. Воно виростає в кожного дерева так, щоб бодай дрібка соняшного світла припала кожному листочкові, творять так чудово згармонізовану "листяну мозаїку".

Поміж деревами й на лісних полянах зеленіє трава, переткана весняними квітами, появляються перші гриби й парості.

Разом з рістною пробуджуються до життя комахи й увесь цей безчисленний світ дрібних тваринок і живих істот.

Ліс починає нове життя. Все, що живе, починає боротьбу, а в цій завзятій змаганні творить чудову гармонію суцільного світу.

СОЛОВЕЙ

Як часто ми чуємо, що порівнюється чийсь гарний спів до соловейкового. І в цьому числі "Юнака" пишемо про нашу молоду співачку, порівнюючи її до соловейка.

Але наші молоді читачі, народжені в Америці, ніколи співу цього птаха не чули і птаха не бачили, бо він — мешканець Європи, передусім середньої та південної. Коли поглянете до енциклопедії, побачите, що називають його звичайним або європейським соловейком. Він любить тепло і тому з України він відлітає на-

прикінці літа на південь, звідки при кінці квітня або на початку травня повертається назад. Спів соловейка широко відомий в Європі; він співає вдень і вночі — але кажуть: таки найкраще у вечірніх літніх годинах. Він співає ряд різних нот і так гарно, що від найдавніших часів поети порівнювали до його співу гарний жіночий спів — хоча співає завжди лише самець, а не самичка. Улюбленим місцем проживання соловейка є листяні ліси, гаї, густі хащі біля води, а також сади і парки. Сам соловей із вигляду дуже звичайний, але стрункий, має високі лапки й великі чорні очі. Спина в нього рудаво-бура, горло і груди сірі з дуже непомітними зеленими цяточками, а черевце біле. Хвіст довгий і рудий.

Соловей дуже швидкий та спритний і радо скаче по землі.

Розуміється, не всі солов'ї співають однаково гарно. Більшість співає "стандартну" пісню з кількох тонів, і вона навіть може надокучити, коли соловей крикливий та не перестає годинами співати. Але є солов'ї — "композитори", що співають 10-12 тонів та ще їх за кожним разом змінюють. Такий спів слухати теплого весняного вечора — це справжня насолода, і тому саме так радо порівнюється гарний жіночий спів до цієї солов'їної пісні. У нашій літературі та в музиці багато згадується соловейка — може тому, що їх на Україні так багато перебуває; видно, їм відповідає природа і підсоння нашої батьківщини.

Коли відвідуєте вліті Україну — радимо вечорами слухати в природі незвичайного співу птахів; може, якраз вам вдасться почути справжнього українського соловейка.

ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКОВІ У ПАРАГВАЇ

Пам'ятник Т. Шевченкові на майдані президента Строезнера в місті Енкарнасіон, Парагвай. Праворуч позаду імпозантний собор св. Юрія Перемонця Української Автокефальної Церкви.

З нагоди 50-річчя приїзду перших українських емігрантів до Парагваю в листопаді 1976 року відбувся там "Український Тиждень" та відкриття пам'ятника Т. Шевченкові.

**

На день 18-го листопада, коли було призначене відкриття пам'ятника, приїхало до Парагваю багато представників українського громадянства з різних сторін світу, а між ними також представники Пласту, СУМ та інших організацій із сусідньої Аргентини.

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

— Перша масова іміграція українців до США була в 1874-1876 роках.

— 15 вересня 1893 р. вийшло друком перше число часопису "Свобода". Його редактором був тоді о. Григорій Грушка.

— Президент США Вудров Вільсон визначив день 21 квітня як "Юкрейнієн Дей". Цю резолюцію прийняв Сенат 2-го березня 1917 р. на знак співчуття з тисками, які терпіли українці в Україні.

— 1922 р. США відвідав Хор Української Народної Республіки під диригентурою Олександра Кошиця. Цей хор спопуляризував в Америці українську пісню. Багато з них перекладено на англійську мову.

— 1925 р. до США приїхав "батько українського народного танку" Василь Авраменко. Три генерації українців в Америці вивчали мистецтво українського народного танку

Свято відбулося в місті Енкарнасіон на майдані "Зброя". Пам'ятник відкрив парагвайський президент генерал Альфредо Строеснер в асисті губернатора аргентинської провінції Міссіонес, що є найближче до Парагваю, та численних достойників.

Після цього свята президент оглянув ще новопобудовані церкви — католицьку і православну автокефальну, як також оглянув будинок Т-ва "Просвіта". Там також відбувся у честь президента короткий виступ нашого балету з Буенос-Айресу.

Президент Парагваю з подивом висловлювався про українську культуру і наш фолкльор.

У цей "Український Тиждень" у Парагваї відбулося багато імпрез і концертів, у яких брали участь хори і балети з Буенос-Айресу та з Канади.

Отже велике свято, що відбулося на терені Південної Америки, поставлення пам'ятника нашому Кобзареві — це ще один доказ нашої глибокої віри в Бога та любови до України.

Я вірю, що ця наша віра і любов у таких часах, як тепер, дасть нам у висліді в подарунок бачити Україну вільною.

СКОБ!

ст. пл. Карло Собенко

під його керівництвом. За 50 років перебування в США Авраменко поставив кілька фільмів і мав багато виступів. Найбільший успіх він мав 1931 р., коли в Метрополітен Опері в Нью-Йорку виступило з українськими народними танцями 500 танцюристів.

— 1933 р. Світова Виставка відбувалася в Чикаго, і українці США взяли в ній активну участь, влаштовуючи цікавий український павільйон. Найбільше уваги звертали на себе скульптури Олександра Архипенка.

У змаганнях загонів юначок перше місце добув 38-ий Курінь УПЮ-ок із Пассейку, друге 4-ий Курінь із Філядельфії, а третє 22-ий із Трентону.

У точкуванні загонів юнаків перше місце добув 39-ий Курінь УПЮ-ів з Гемстеду, друге Сам. Гурток "Орли" з Кергонксону, а третє 1-ий Курінь УПЮ-ів із Філядельфії.

ЩО Я ДУМАЮ ПРО МОЛОДЕЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ

З усіх українських молодечих організацій я найбільше ознайомена з Пластом і СУМ-ом. І ще навіть більше з Пластом, ніж із СУМА, бо я до нього належу.

Я думаю, що Пласт, як усі українські молодечі організації, стараються виховати українську молодь. Пласт також старається затримати звичаї та культуру українського народу: у мові, піснях, у виставках, концертах і т. п.

Це все дуже добре, але більшість молоді цим не цікавиться. Часи змінилися, і Пласт повинен це взяти до уваги. Коли він далі хоче виховувати молодь, то він повинен мати нові ідеї, нові пляни, які далі давали б молоді те, що важливе в пластовому вихованні, але іншим способом.

Я мушу похвалити його за одне: Пласт досить наполегливо старається досягнути свою

мету. Це не завжди йому вдається, але він пробує. Коли б він мав нові ідеї або деякі зміни, то більше і більше молоді брало б участь у його сходинах, мандрівках і виступах.

Я знаю, що члени Пласту думають, що Пласт нудний — кожного року відбувається та сама програма. Також курінні сходини відбуваються в одностроях і не мають ніякої цікавої програми. Дуже мало молоді приходять на ці сходини саме через ці однострої. Виховники тепер кажуть, що присутність на сходинах примусова, але це також не дуже помагає. Я знаю, що я все це кажу, а не маю конкретних пропозицій, як цей стан поправити, але думаю, що це пішло так далеко, що важко завернути назад. Єдина надія в тому, що, може, "мудрі голови" сіли б разом і подумали б, як рятувати Пласт новими ідеями і плянами.

Напевно не всюди Пласт є такий "безнадійний", але там, де я живу, ситуація не дуже добра. Я думаю, що вина є не лише впорядників але і юнацтва. Воно також повинно пробувати зацікавитися, як змінити теперішній стан у Пласті.

Н. Г.

100-РІЧЧЯ УКРАЇНЦІВ У С Ш А

У п'ятницю 5-го листопада 1976 р. в пластовій домівці відбулися сходини нашого 2-го Куреня УПУ-ок ім. Лесі Українки, присвячені 100-літтю поселення українців в Америці. На ці сходини кожний гурток куреня опрацьовував якусь тему, зв'язану з цими роковинами.

На ці сходини запрошено п. Мирона Сурмача, одного з перших українських книгарів і громадських діячів у Нью-Йорку. Після того, як зв'язкова, подруга Леся Юзенів, представила п. Сурмача і розповіла коротко про українців в Америці, поодинокі гуртки презентували свою працю.

Гуртки "Барвінок" і "Сови" при допомозі малі і діаграми представили розвиток українського поселення від давніх часів дотепер. Пояснення давала пл. вірл. Тамара Марчук.

Гурток "Троянди" виготовив альбом, у якому були поміщені знімки славних осіб українського походження в американському житті. Відповідні пояснення про них подала пл. розв. Оксана Куровицька.

Історію цілоденної української школи св. Юра в Нью-Йорку у формі альбому випрацювали "Блискавки". Пояснення давала пл. уч. Марта Івашків.

Збірку матеріалів про початок і розвиток

книгарні "Сурма" прибирав Гурток "Веселка". У їх збірці-альбомі були, між іншим, знімки, інтерв'ю з основником п. М. Сурмачем, фотокопії голосів у пресі про книгарню, а представила це все пл. уч. Соня Кульчицька.

Зв'язкова попросила до слова п. Сурмача. У своїх споминах він розповів не тільки про працю в книгарні, але і про свою іншу багатогранну діяльність, як ведення радіопрограми, участь у Т-ві "Січ" тощо. Його споминів юначки слухали з зацікавленням. В цілості цей вечір був дуже вдалою імпрезою.

пл. уч. Соня Кульчицька

"НАМИСТО СПІВАЄ"

Недавно появилася нова українська платівка під цим заголовком у виконанні жіночого секстету з Вашингтону, у якому з радістю зустрічаємо прізвиська наших активних пластунок із станичною Пластової Станиці у Вашингтоні включно.

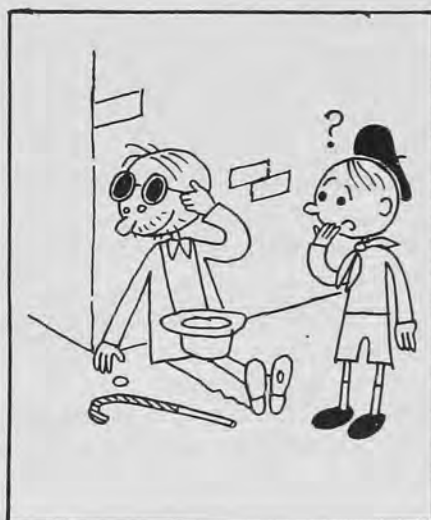
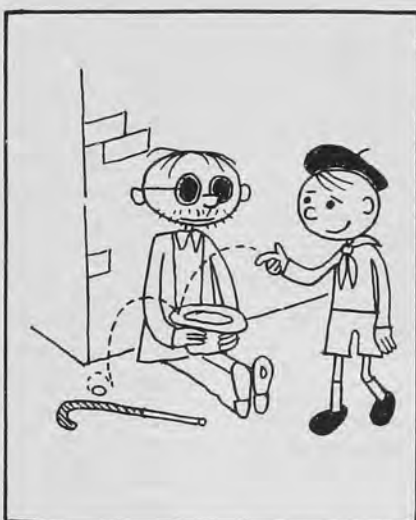
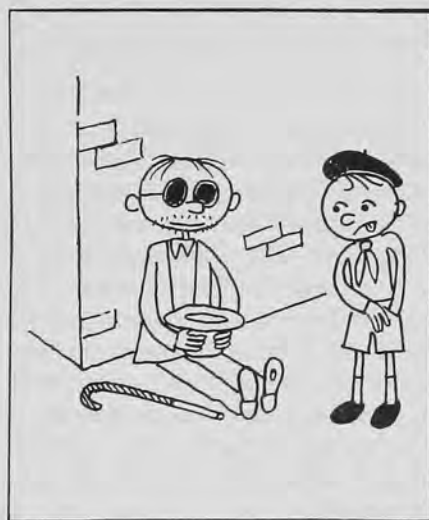
Але це ствердження ніяк не має нічого спільного з тим, що радимо всім, хто зацікавлений у піснях легкого жанру, цю платівку собі купити. Вона виконана бездоганно технічно, має 12 пісень і в'язанок, а поміж ними такі популярні серед пластунок і пластунів пісні, як "Ой гарна я, гарна", "Водограй", "Рута", "Мої Іванки" та інші.

У секстеті співають: Уляна Сось, Юля Ломацька, Соня Круль, Оксана Лев, Галина Максим'юк і Віра Пилипець. Музичним керівником є Петро Круль, а постановником платівки — Василь Лев мол.

Платівка має незвичайно гарну та графічно приємну обгортку із написали роботи Марти Гудей.

Можна її замовляти безпосередньо в наших співачок на адресу:

"Namysto", 8001 Lakenheath Way,
Potomac, Md. 20854 USA

Арета і Орест

День народження Ореста. Зліва на право: товариш (Павло Мороз), Орест (Орест Нобілянський), товаришка (Марта Максимець). З-заду: тато (Олесь Дашно) і мама (Христя Жаровська).

Дієві особи:

Арета — пл. розв. Оріся Созанська
 Орест — пл. сноб Орест Нобілянський
 Мама — пл. розв. Христя Жаровська
 Тато — ст. пл. Олесь Дашно
 Пані Ропицьна — пл. розв. Анна Василенко
 Марта (Орестова сестра) — пл. розв. Галя Бенеш
 товариші Ореста — пл. сноб Андрій Руницький
 пл. сноб Павло Мороз
 нарратор — пл. розв. Марта Максимець

**

- Де подруга?
- Я не знаю. Вона сказала, що прийде.
- Чи вона привезла звукозаписувач?
- Так, учора.
- Ну, починаймо!

4-го травня гурток "Бобри" з Гамільтону приїхав до Торонто, щоб зробити з нами виставку для юнацтва. Довго шукали потрібних книжок і вкінці найшли.

— А як назвемо персонажів по-українськи?

- Хай він буде Адріян.
- Ні, Петро чи Івась, а може Марко або Орест...

- Орест — усі згодилися.
- А дівчину?
- Може, Арета.

Всі згодилися і назвали фільм: "Арета і Орест". Коли скрипт був готовий, ми запросили хлопців з Гамільтону, щоб нам допомогли.

— Чи готові починати?

Нарратор: Арета переїхала до Торонто,

Орест і Арета на ролинах (Оріся Созанська і Орест Нобілянський).

коли мала 12 років, і від самого початку ходила з Орестом до школи. Ніхто Арети не любив, бо вона всіх дрочила і зачіпала. Орестові не подобалась Аретина поведінка, і він постановив щось з цим зробити. Одного дня після школи Орест зібрав своїх товаришів і добре вибив Арету. Вдома передумав, що зробив, і побачив, що це найгірше, що він колисьнебудь у своєму житті зробив. Наступного дня після школи він пішов до Арети і перепросив її та дозволив Ареті вибити себе якнайсильніше може. Спершу він думав, що вона справді його виб'є або заплаче, але вона почала сміятися, і від того дня вони почали товаришувати й кожної п'ятниці їздили на роликах у місті.

Казка розказує про Орестові пригоди з Аретою. Приходило вже до Орестового дня народження. Його мати обіцяла, що на той день усі його товариші можуть прийти в гостину.

ОРЕСТ: Навіть Арета?

МАМА: Ні, я не хочу бачити тої дівчини в моїй хаті! Порядних дітей з нею не побачиш. Поза хатою можеш з нею бавитися, але сюди її не приводь.

ОРЕСТ: Але мамо, лише тому, що вона інакша, не значить, що вона недобра!

Так вони сперечались, аж доки мама не дозволила запросити Арету.

Прийшов великий день. Всі вже прийшли: Павло, Андрій, Марта — але Арети не було. Орест ніяк не міг зрозуміти, чому вона не прийшла. Казка далі розвивається — Орест і Арета вже не товаришують...

Всі автори: перший ряд зліва на право: Оріся Созанська, Павло Мороз (з начкою), Христя Жаровська, Орест Кобилянський і Марта Максимець; другий ряд: Анна Василін, Андрій Ружицький, Галина Бенеш і Олесь Дашно.

Вкінці ми все це накрутили на тасьму і сіли до великого обіду. Після нього заспівали "Многая Літа" і, очевидно, з'їли смачний торт. А тоді пішли до городу зробити знімки до нашого скрипту, потім знову до хати і до парку.

Все зробили. Але треба було зробити ще знімку акторів. Всі позували. Цик — кінець!

Але, на жаль, всі знімки не вийшли добре і ми муіли їхати до Гамільтону, щоб їх повторити. Наш гурток сподівається незабаром висвітлити фільм "Арега і Орест" у пластовій домівці. Тоді передамо його хлопцям з Гамільтону, щоб вони показали його своїм новакам. Може, це буде висвітлене в станиці Гамільтон — прийдіть, то посмієтеся!

пл. розв. Марта Максимець,
гурток "Ялиця", Торонто.

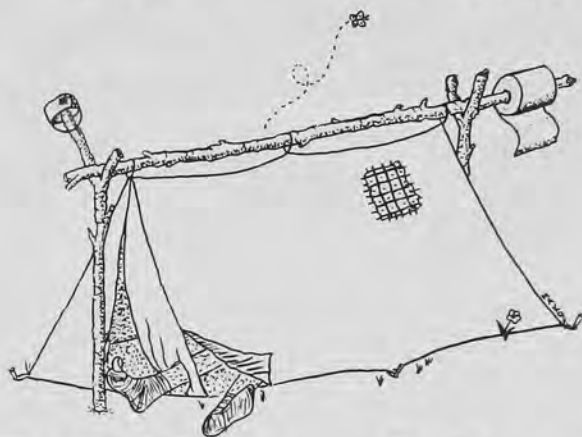
фотограф — ст. пл. Люба Шиптур.

ПС. Дянуємо гуртнові "Бобри", що нам допоміг і за їх товариство, а подрузі Л. Шиптур за знімки.

● Жертвуйте і збирайте датки на пресфонд! Всі журнали потребують Фінансової допомоги. Без неї їх існування неможливе.

Від Редакції: В останніх роках таборів чи гурткові газетки стають щораз рідші. Тому кожну таку появу вітаємо з радістю та ділимося працями наших юнаків і юначок з усіма читачами. Саме у святочний час прислали враз із різдвяними побажаннями свою газетку юнаки гуртка "Орли" 47-го куреня УПУ-ів у Ньюарку. Головним редактором її є гуртковий "Орлів" пл. розв. Орест Український, а рисунки виконав пл. розв. М. Ходновський. Сьогодні подаємо два дописи із цієї приємної та веселої газетки, як теж її заголовну сторінку із оригінальним рисунком.

ЖУРНАЛ

ГУРТКА-ОРЛИ

ОДНА ГОДИНА ГУТКОВИХ СХОДИН

Сходини гуртка "Орли" — це щось надзвичайне. Вони мали б починатися 5:30, але ніхто на цей час не являється як приписано. Всі приходять 15 хвилин пізніше, лиш наш улюблений гуртковий Орест приходить 10 хвилин раніше, щоб усе приготувати та перевірити, чи всі прийшли на час. Я навіть сам спізняюся найбільше з усіх, бо мені досить близько до домівки і дуже нудно сидіти при телевізії самому в хаті.

За кілька хвилин приходить задиханий Маркіян, ще одягнений так, як у школі. Він завжди говорить: "Я не мав часу передягнутися, я не мав часу передягнутися".

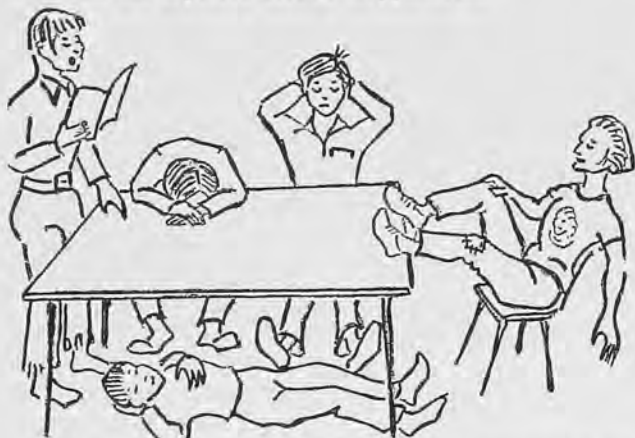
По Маркіянові влітає футболіст Маріян, що музика з його радіо заглушує тишу до

мівки, а м'яч ще таки не відкотився від його ніг.

Час від часу з'являється здивований Івась, розглядається по кімнаті, де вигідніше можна б сісти, і валиться просто на крісло та засипляє твердим сном, а коли кінчаються сходи, він завжди перший за дверима.

Нарешті вбігає Ростик. Півгодини спізнений, вже тоді, коли Марко видихався, Маріян м'ячем викопався, а Івась переспався. Але він має виправдання, бо він завжди чистить свій шкіряний жакет, а поїзд, як звичайно, не приїхав на час.

Ще є Павло, який ніколи не являється і не приходить на ці наші цікаві сходи, але він тим не мусить довго журитися.

Тепер, коли ми вже всі порозідалися після такого короткого часу, гуртковий завважив, що немає того, хто має проводити сходами та дати гутірку. Але він тим не журиться, то нічого. Орест завжди щось видумає. Тільки заки він щось видумає, то вже сходи скінчилися і всі сплять твердим сном, лиш я кінчу писати цеєєєєє.

СКОБ!

Написано і прочитано на сходах замість звичайного гурткового протоколу і підписано без дати.

БООУРИХС.

Є гурток юнацький славний,
Членів добрих має
І практичні лиш точки
На сходах вправляє.

Як хто має де й коли
В стіну цвях забити,
У підлозі чи у кріслі
Ножа зазубрити.

Ручку, олівець чи маркер
Кожний мусить мати,
Як їх всіх, коли і де
По столах вживати.

А як хто ножа не має,
То як треба вміти
У стіні велику дірку
Пальцем перевірити.

Радимо таким друзякам
В лісі це робити,
А домівку пластову
В спокою лишити.

Практика така є добра
Надворі в терені,
Лиш не добра є для батька
Та його кишені.

АРКА ЗАХІД

це не лише

модерна українська книгарня
і крамниця гарних дарунків,
але також

справжній мистецький осередок
для обслури українців Торонто
та дооколичних місцевостей.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, образи, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивши, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST

2282 Bloor St. West
Toronto 21, Ont.
Telephone: 762-8751

ВИ НАЛЕЖИТЕ ДО КАНАДИ

...І КАНАДА НАЛЕЖИТЬ ДО ВАС

Канада — це ваша країна. Кожна провінція,
кожне місто, кожне село.

Атлантичні провінції на сході, наш чарівний
район національної столиці,
височезні Скелясті гори й усе поза ними
на заході.

Країна неперевершеної природньої краси;
софістикації і прямої сердечности;
з засягом вакаційних переживань, яких
не можливо знайти в ніякій іншій країні.
Цього року запізнайтеся з іншою частиною
вашої Канади.

Canada

ДАЄ ТАК БАГАТО.

Canadian Government
Office of Tourism

Office de tourisme
du Canada

Багатокультурність?

Ціла ідея багатокультурності має за завдання допомогти канадцям у співжитті та зрозумінні іншого походження і зрізничкованості.

Хоч урядова постійна політика стосується всіх канадців, проте багатокультурність побудована на засаді добровільності. Вдійсності, це залежить від нас, чи вона матиме успіх.

Наш Федеральний Уряд встановив наступні програми й засоби для зберігання нашої культурної спадщини:

У МІНІСТЕРСТВІ ДЕРЖАВНИХ СПРАВ

багатокультурна програма має за завдання допомагати у плеканні культурного розвитку всіх канадських груп, які бажають зберегти свою спадщину й тим збагатити Канаду. Для досягнення цієї мети діють:

Взаємодія етнічних груп

Ця програма дає до диспозиції свої професійні сили на те, щоб допомагати групам на національному й льокальному рівнях у ділянках комунікацій та організації.

Програма канадської ідентичності намагається скріпити культурну ідентичність меншин та плекати зрозуміння і поширювати знання про культурну різноманітність Канади за допомогою мистецтва, театрів, фестивалів народної творчості та літератури.

Канадські етнічні студії

Під керівництвом Дорадчого Комітету для канадських етнічних студій діють програми дослідів етнічних студій в Канаді. Цей Дорадчий Комітет також спонзорує гостинні виклади професорів і лекторів у канадських університетах.

Технічні засоби для вивчення неофіційних мов

призначає фонди на опрацювання і продукцію навчального матеріалу для курсів мов.

Програма багатокультурних центрів допомагає добровольчим групам організувати центри багатокультурності в льокальних громадах.

Програма інтеграції імігрантів

допомагає різним групам у ділянці партиципації імігрантів у канадське суспільство.

Програма дотацій

призначає фонди для добровольчих груп для підтримки широкого спектру багатокультурної діяльності.

НАЦІОНАЛЬНА РАДА ФІЛЬМІВ

Як частину свого вкладу в програму багатокультурності, Національна Рада Фільмів випродукувала понад 400 фільмів у 19 різних мовах. Їх можна безплатно отримати в бюрох Національної Ради Фільмів у Вінніпегу, Ванкувері, Торонті, Монтреалі, Оттаві й Галіфаксі.

Це залежить від вас.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ЛЮДИНИ

Національний Музей Людини в Оттаві документує історію усіх етнокультурних традицій в Канаді. Цей музей зібрав величезну кількість експонатів, звуко-візуальних записів і фільмів. Спеціальну увагу звертається на такі елементи як народня архітектура, хатне умеблювання, передіндустріальна техніка харчової продукції та ручних виробів, традиційні перекази, родинне і комунальне життя, свята та обряди. Також підготовляється культурні виставки та переїзні покази.

ПУБЛІЧНИЙ АРХІВ

Програма Національного Етнічного Архіву має за завдання віднаходити й охороняти етно-культурні рекорди перед втратою, пошкодженням чи знищенням. Персонал фахівців почав збирати рекорди цього багатого й важливого аспекту нашої спадщини

через контакти з етно-культурними організаціями, товариствами та індивідуальними особами.

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА

Національна Бібліотека зорганізувала багатокультурне бібліо-обслуговування. Воно має за завдання постачати книжки в неофіційних мовах, які вживаються в Канаді, для публічних бібліотек, поширювати збірки книжок у неофіційних мовах у більшості бібліотек. Першу колекцію книжок вислано з Оттави у березні 1975 р. Плянується додавати річно по п'ять нових мов, що має досягнути загальне число 70.

Подавайте свої погляди або звертайтеся по інформації листовно до:

**Multiculturalism, 16th Floor, 66 Slater Street,
Ottawa, Ontario K1A 0M5**

Hon. John Munro
Minister Responsible
for Multiculturalism

L'hon. John Munro
Ministre chargé
du multiculturalisme

ЛЮДИ З НЕДОЛІКАМИ (HANDICAPPED) МОЖУТЬ ЖИТИ ПРОДУКТИВНО Й СЕБЕ ВТРИМУВАТИ

ОСЬ ЯК ОНТАРІО ДОПОМАГАЄ У ЦЬОМУ.

Ваш Онтарійський уряд завідує програмою п. н. Фахова реабілітаційна служба (Vocational Rehabilitation Services), яка має за завдання допомагати людям з фізичними, ментальними чи емоційними недоліками знайти роботу й, де можливо, вповні себе втримувати.

Це є безплатна служба, яка охоплює:

- медичну і фахову оцінку
- поради й вказівки у підборі фаху
- допомогу у пристосуванні до роботи
- протези, візки і в'язання
- навчання у громадських коледжах, університетах,
- торговельних і бізнесових інститутах та промислі.

Минулого року 11 800 людей з недоліками скористало з цієї служби.

Програма також бере до уваги працедавців і проводить прелімінарні інтерв'ю з аплікантами, постачає інформації про їхні здібності, спільно покриває платні під час навчання на роботі та дає інше допоміжне обслуговування.

Через Онтарійське Міністерство суспільної і соціальної служби фаховий персонал радників і наглядачів допомагає людям з недоліками розвивати їхній робочий потенціал.

Пишіть по докладніші інформації і безплатну брошуру **"Фахова допомога для людей з недоліками"** ('Help for the Vocationally Handicapped'), у якій подано подробиці про Фахову реабілітаційну службу. Зв'яжіться з вашим льокальним бюро Міністерства суспільної і соціальної служби або пишіть до:

Rehabilitation Branch
Ministry of Community and Social Services
Hepburn Block, 4th Floor
Queen's Park, Toronto, Ontario M7A 1E9

**Keith Norton,
Minister of
Community and
Social Services**

**William Davis,
Premier**

Province of Ontario

ПЛАСТУНКАМ НА ВУШКО

Як навчитися ткати?

Тепер, коли всі ручні роботи незвичайно "модні", жінки не лише шиють, вишивають та плетуть, але часто також пробують ткати для себе різні тканини на домашніх ткацьких варстатах, які можна всюди купити.

Вони однак доволі дорогі, і тому не кожний може собі на це дозволити.

Але малий ткацький варстат не так тяжко зробити самій, і я певна, що не одна з наших читачок у тому зацікавлена. Тому хочу подати вам, Дорогі Пластинки, як його зробити — може, поспробуєте навіть спільно із своїми подругами на зимових сходинах у домівці таке щось зробити.

Чого треба, що зробити ткацький варстат:

1. Старі рами від образу або 4 куски дерева 1 інч. (2 і 1/10 см.) завгрубішки і принаймні 12 інчів (30 см.) завдовжки.

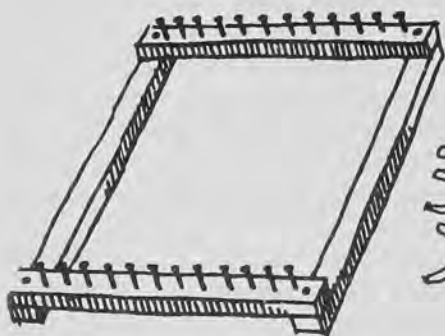
2. Цвяхи (приблизно 24).

3. Лінійка.

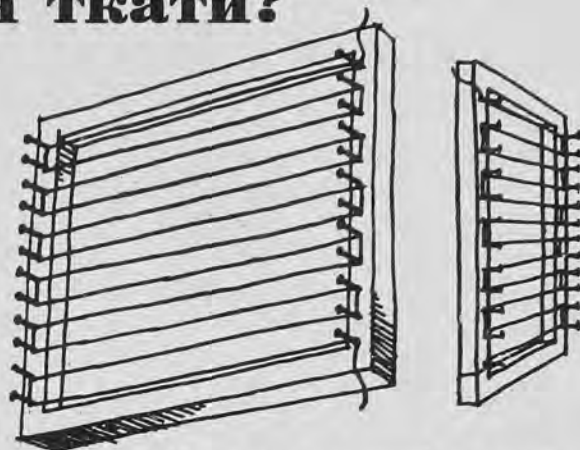
4. Молоток і ножички.

5. Сильний мотуз.

1. Повбивайте цвяхи у відступах 1/2 інча (1 см.) по коротших боках рам, або зробіть із 4 кусників дерева квадрат, прикріпіть цвяхами на рогах і прибийте цвяхи по коротших двох боках так, як у рамах. Цвяхи мусять виставити принаймні на 1/4 інча (1/2 см). Тепер маєте вже рами до ткання, як видно на рисункові (число 1).

2. Прив'яжіть мотузок до одного наріжного цвяха. Потягніть його через раму до перших двох цвяхів на супротивному боці. Перетягайте так мотузок аж до останнього цвяха (рисунок ч. 2 і 3). Зав'яжіть кінець мотузка і матимете підставу до ткання.

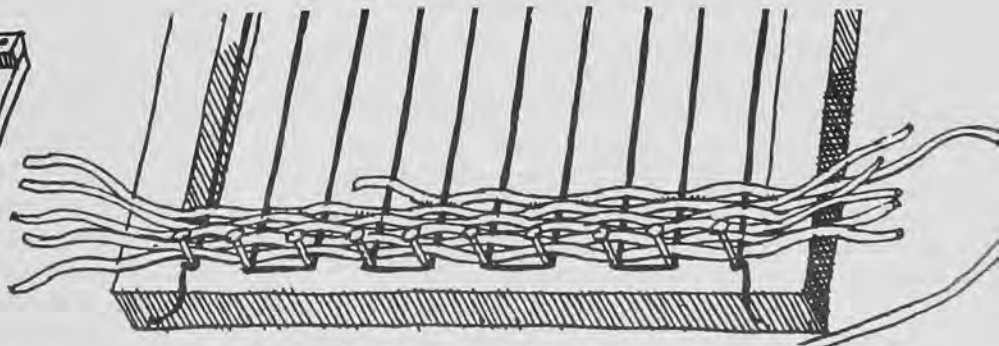

Чого потрібно для тканини і як ткати:

Ткацький варстат (який Ви саме зробили), нитки до ткання (соломка, нитки, волічка і т. ін.), ножички, лінійка, голки, сильна нитка, кусник патика трохи довшого, ніж ткацький варстат (для повішення тканини на стіну).

1. Потніть нитки до ткання на кусники на 4 інчі (10 см) довші від ширини ткацького варстату.

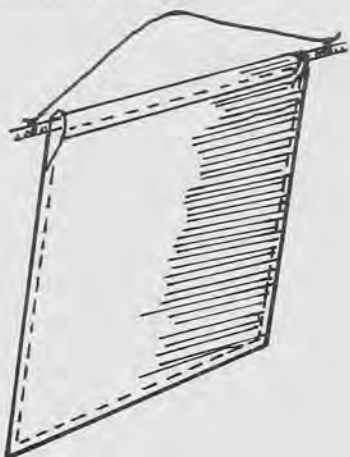
2. Перетягайте нитки, як показано на рисунку — значить, раз давайте нитку на верх, а раз під спід мотузка, що творить підставу ткацького варстату, від одного кінця до другого. Залишіть принаймні 2 інчі (5 см) нитки по обидвох кінцях рами (як на рисунку ч. 4). Другу нитку перетягайте раз до споду — раз зверху так, щоб було чергування — де була нитка на верху, тепер має йти до споду.

3. Так виповніть цілу поверхню, зісуюючи тісно нитки тканини одну біля одної. Уживайте різних кольорів чи різних матеріалів до влодобу (або, напр., вовняну нитку із солом'яною і т. п.).

4. Як закінчите виповняти цілий простір, обережно витягніть тканину з цвяхів; як тре-

ба, додайте ще ниток по боках, щоб матеріал не був зарідкий. Позакінчайте нитки, а по боках позашивайте тканину.

5. Так дістанете кусник тканини величини вашого ткацького варстату. Можете кінець її пришити до відповідної величини патика, прикріпити мотузок до нього і повісити на стіну для прибрання домівки (рис. 5). Якщо робите тканину одного кольору, можете щось нашити на її середині, напр., число куреня чи щось подібне, коли Ви цю працю призначете для Вашої домівки. Якщо хочете зробити таку тканину для себе — це може бути прикраса на стілик, підставка під фігурку у Вашій кімнаті або під тарілку (тоді треба зробити принаймні дві однакові тканини).

Спробуйте, Дорогі Пластунки, виконати таку працю рук, а напевно будете з цього вдволені.

ОК

НОВІ ПЛАТІВКИ

“ПРИВІТ З УКРАЇНИ”

За останніх п'ять років появилось багато нових українських оркестр і ансамблів з метою приподобатися молоді модерним виконанням української музики. Нам, українцям на еміграції, це не тяжко завважити, тому що багато цих нових ансамблів появляється у США і Канаді, де нема політичних перешкод щодо виступів і записування платівок.

Але, на мою думку, вокально-інструментальний ансамбль “Кобза” з України перевершив усі подібні зусилля американських і канадських оркестр і ансамблів. Ансамбль “Кобза” виступав багато разів і в Советському Союзі, і в Західній Європі, аж доки його не розв'язав советський уряд з політичних причин.

“Кобза” різниться від інших подібних ансамблів тим, що не виконує музики танцю-

вального типу. Музичний керівник любить міняти темп, ритм і навіть музичний стиль у багатьох піснях. Щоб це виконати, треба досягнути певний рівень музичної освіти та інструментальної здібности. Цього не бракує ні одному з музикантів ансамблю. Кожна пісня майстерно аранжована, і видно, що крім музичної освіти, музичний режисер Олександр Зуєв має глибоке почуття і розуміння традиційної української музики, і різних модерних музичних стилів.

Особливо виділяються своїми легкими і виробленими голосами солісти ансамблю: Валерій Вітер — тенор і Анатолій Лутук — баритом. Кожна пісня виконана з відповідним почуттям, залежно від її темпераменту.

На жаль, на платівці не зазначено прізвищ інструменталістів, бо вони також завантовані в своїй ділянці.

У піснях “Водограй” і “Голубівна” ансамбль вміло передає ритм і динамізм модерного рок ен рол. Пісні “Ніч яка місячна” та “Зайчик” виключно інструментальні. Вони виконані легко, з гарним переплітанням інструментів, а в них головню вирізняється дуже добрий флейтист.

Вокальні спроможності ансамблю щодо вторування і гармонії найкраще виявляються в піснях “На Івана Купала”, “Ой при лужку, при лужку” і “Веснянка”. Особливо цікава пісня — це “Баяда про двох лебедів”. Це сумна, зворушлива баяда, яка алегоричним способом розповідає про любовні переживання молодої дівчини. Вона починається в повільному, але ритмічному темпі. Нараз більшість інструментів, з винятком басавої гітари, перестають грати, і тенор Валерій Вітер виконує зворушливе сольо, яке дуже нагадує думу.

Про цю платівку можна багато написати, але найкращий спосіб її оцінити — це послухати її самому. “Кобза”, на мою думку, це найкращий модерний ансамбль української

легкої музики. Я певний, що советський уряд був добре свідомий, чому він розв'язав цей цінний ансамбль.

**

"ЧАСИ"

Недавно появилася нова платівка "Часи" вокально-інструментального ансамблю "Веселі Часи". Ансамбль здобув собі багато прихильників минулого літа на Союзівці. Ансамбль складається з п'яťох осіб: Антоній Слоніна (бубни, спів), Філ Рапала (гітара, бас-гітара, спів), Іван Стеців (акордіон, Moog Synthesizer, String Synthesizer, спів), Іван Фіняк (саксафон, флейта, спів), Стефан Фрост (трубки, спів).

Останні три члени ансамблю — українці.

Інструментально ансамбль дуже сильний. Всі музиканти завансовані в своїй ділянці і добре зіграні. Загальний звук зрівноважений — ніодін інструмент не домінує надмірно. Особливо виділяється акордіоніст і провідник ансамблю Іван Стеців. Moog Synthesizer і String Synthesizer дають гарне тло поодиноким інструментам.

Пісні гарно і оригінально аранжовані, спеціально "Ясени" і "Ой чорна я си, чорна". Найслабші пісні щодо виконання — це "Циганочка" і "Червона рута". У "Циганочці" нема того циганського запалу, що характеризує цю знану пісню. Легкий і одноманітний спів вигладжує циганську бурхливість, яка необхідна у виконанні цієї пісні. В "Червоній руті" бракує відповідного ритму. Бубніст уживає дивного ритму, що нагадує біг коня, а решта виконавців не сходяться з ним.

На жаль, це найменші хиби цієї пластинки. Найбільш серйозна і непростена вада — це мова виконавців. Кожний член ансамблю неправильно вимовляє навіть найпростіші українські слова. Ось декілька прикладів: "вітер свіще" замість вітер свище; "гулубівна" замість голубівна; "смоглявая" замість смуглявая; "тілки" замість тільки; "світеча" замість світиться; "приходете" замість приходите; "си-

чини" замість сивини (цей останній приклад найбільш "цікавий"); "потанцюємо" замість потанцюємо і т. д. Ця каригідна вимова виявляє зовсім слабе опанування української мови. Правда, двоє членів оркестри це чужинці, але, на мою думку, якщо вони хочуть по-українськи співати, то повинні добре вивчити хоч ті слова, що приходять у піснях. А як оправдати тих трьох музикантів, які є українцями?

Крім неправильної вимови, дуже разить слабка поезія Івана Стецева, який написав музику і "слова" в піснях "День на любов", "Треба робити", і "Доню моя". Слова в пісні "День на любов" — це без сумніву безпосередній, стилістично поганий переклад англійських висловів. Ось кілька прикладів: "... то є день якраз на любов", "... пісню цю маленьку я співаю". У пісні "Доню моя" Стеців вже не перекладає з англійської, а просто вульгаризує українську мову. - Наприклад: "Пісня зачала...", "Рік за роком лете...", "Але ся крутять ті спомини про тебе" і т. д. Але найбільший абсурд — це пісня "Треба робити". Текст пісні виявляє не тільки страшно обмежене знання мови, але також убогість уяви і фантазії автора. Ось кілька уривків цієї сумної музичної комедії: "Трохи підголився, сендвіч маю в торбі...", "бо в роботі мушу бути в час; щоб на мене не сварився бас". "Тато, дай п'ятку, хочу йти до кіна...", "Тато, дай доляра... куплю гарну плиту з рок ен рол" і т. д. Чи українська поезія така бідна, що доходить аж до цього? Ні, зовсім ні! Це тільки доказ, що Іван Стеців з нею мало або зовсім не обізнаний. Моя особиста порада Іванові: подумати, чи всі ми здібні до поетичної творчості?

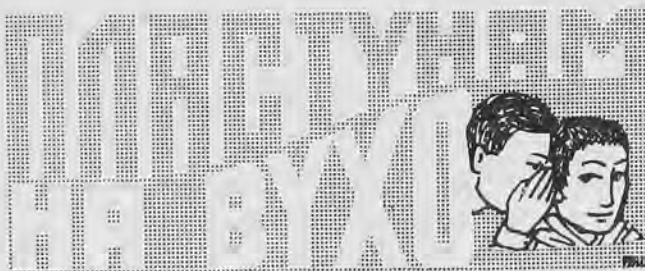
Ці великі хиби так переважають, що вся музична вартість платівок обезцінена. Очевидно я їх не рекомендую ані старшим, ані молоді.

ст. пл. Олесь Кузишин

CHOLKAN

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекюрація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

„С Б“ Радіотелефони

Протягом минулих 3-ох років радіотелефони стали новою „забавкою“ для мільйонів людей у США. Кількість радіотелефонів зростає майже на 100% річно. У 1973 р. було тільки 20,000 подань на радіотелефонічні ліценції, а сьогодні є 400,000 місячно.

Радіотелефони стали популярними між шоферами вантажних авт, коли був т. зв. „брак бензини“, а тоді між загальною публікою.

Ц. Б. („громадські хвилі“) держава зарезервувала 1958 р. для комерційної та приватної радіокомунікації загальної публіки. Ц. Б. знаходяться на радіохвилях від 26.96 до 27.23 мегагерц (МГц) та 460-470 МГц і вони розподілені на 23 канали. Від 1-го січня ц.р. розширено їх на 40 каналів з додатком 27.235 до 27.405 МГц та 72-76 МГц, забравши радіохвилі, призначені досі для радіоконтролю з віддалі. Довжина радіохвилі — 11 метрів і має 27 мільйонів дрозань на секунду.

Всіх радіоканалів уживається спільно. Канал 9 є для передач безпеки та в наглій потребі. 13-го каналу переважно вживають на морі, а шофери вантажних авт уживають 19-го каналу.

На всі радіотелефони, включно з „пушками-говорюшками“, що мають звиш одного вата сили, треба ліценції. Головна станція радіосітки не може бути сильніша, чим 50 ват, а 15, якщо знаходиться 100 миль чи менше від більшого міста (200,000 населення). Радіотелефони для авт менші від домашніх і їхні радіохвилі сягають тільки приблизно 10 миль, домашні — 20 миль. Ці віддалі будуть суворо обмежені. Астрономи заповідають, що черговий цикл плям на сонці, який триває 11 років, знову починається і буде переривати та перешкоджати в радіопередачах.

Ліценцію на 5 років можна одержати від Федеральної комісії комунікації (FCC). Не треба жадного спеціального знання, тільки треба мати 18 років життя. Але будь приготований видати від 90 до кілька сот доларів за

радіотелефон та антену. Поручаю „SV Handbook“, щоб вибрати найкращий виряд. Радіотелефони мусять мати апробату FCC. Раджу транзистор замість з лампами. Обережно з асекураційними фірмами — деякі не покривають радіотелефонів (і „стеріос“).

Поки надавати депешу, раджу добре вслухатися у радіопередачі, надавані немов чужою мовою:

„Юначе — насторож свої вуха! Почисть зуби, зачешися і усміхнися! Перед тобою захований під листям ведмідь у бронзовій торбі з апаратом; уважай, щоб він тебе не вкусив, бери 5-ки, бо інакше годуватимеш ведмедя“.

Розмова в лісі під час тренувальної гри?!

Ні, це один водій авта попереджує другог — розшифровано звучить так:

„Юначе — чи маєш наставлений свій радіотелефонічний приймач? Уважай — перед тобою замасковане деревами поліційне авто з радаром, щоб контролювати швидкість; як будеш їхати більше чим 55 миль на годину, заплатиш кару!“

„Зрозуміло — прийняв твою передачу і так зроблю — бажаю тобі всього доброго“.

Щоб упростити радіотелефонічні передачі, створено різні слова, які мають точно окреслене значення. Їх уживається, щоб скоротити передачу, яка мусить бути якнайкоротша і якнайбільш виразна, бо атмосферичний шум і деформації з інших причин легко погіршають якість радіопередачі до тої міри, що взагалі не можна зрозуміти передачі. Подаю список процедуральних слів, англійський переклад та значення. Цих слів рік-річно вживаємо у „Лісовій Школі“.

Говорить — This Is — Ця передача від станції, якої назва наступає.

Слухаю — Over — Я скінчив передачу до тебе і потрібна відповідь — надавай.

Кінець — Out — Я скінчив передачу до тебе і відповіді не треба.

Гаразд — Roger — Я прийняв твою передачу в порядку.

Потверди — Acknowledge — Я бажаю, щоб ти потвердив, що прийняв мою передачу, зрозумів її і що виконаєш наказ.

Зрозуміло — Wilco — Я прийняв твою передачу, зрозумів її та виконаю її. (Відповідь на **Потверди**) Wilco — Will comply.

Чекай — Wait — Я не готовий прийняти твою передачу — прошу чекати (не більше як 5 секунд), надавай тоді, як скажу **Слухаю**.

Чекай кінця — Wait Out — Я не можу прийняти твоєї депеші довший час.

Як буду готовий, зголошуся.
Наступає депеша — Message Follows — Наступає депеша, яку треба записати.
Скажи ще раз — Say Again — Повтори цілу депешу або частину, опис якої наступає.
Я кажу ще раз — I Say Again — Я повторюю цілу або частину твоєї депеші, опис якої наступає.

Слово (або усе) перед — Word (All) Before — Частина передачі, про яку згадую, є слово (або усе) перед цим, що наступає.

Слово (або усе) після — Word (All) After — Частина депеші, про яку згадую є слово (або усе) після того, що наступає.

Час — Time — Наступає час і дата депеші (час, день, місяць — напр., 1:30 по пол. 30-го червня — 1 3 3 0 3 0 0 6).

Вишли до — Relay to — Надай цю депешу до таких станцій (цього вживається, коли згадані станції є поза засягом станції, яка тепер висилає депешу.

Від — From — Ця депеша походить від станції, назва якої є наступна.

Спростування — Correction — Я зробив помилку в надаванні, спростування наступає.

Віддай — Read Back — Повтори докладно все, що я тобі щойно сказав.

Я віддаю — I Read Back — Я повторюю все, що ти мені щойно сказав (відповідь на Віддай).

Так добре — This Is Correct — Ти надав правильно.

Неправильно — Wrong — Ти надав неправильно, правильна форма наступає.

Виписую — I Spell — Я надаю наступне слово по буквах — фонетичною азбучкою.

Слова двічі — Words Twice — Тому, що умовини радіокомунікації дуже важкі, надавай (або я надаю) кожне слово двічі підряд.

Забудь усе — Disregard This Transmission — Не звертай на це уваги. (Цього слова не можна вживати, якщо депешу прийнято й potwierджено).

Провір — Verify — Сконтролюй цілу депешу, яку ти щойно надав, з особою, від якої вона походить. (Уживається тоді, коли є сумніви щодо правильности депеші).

Я перевіряю — I Verify — Я сконтролював депешу з особою, від якої вона походить, і надаю її ще раз.

Як починаєш розмову, мусиш подати по-англійськи назву — число своєї станції — 3 букви і 4 числа, які ти одержиш від FCC на свою ліценцію — ту саму назву мусиш повторити при кінці розмови. Позатим розмова, яка

не повинна тривати довше чим 5 хвилин (1 хвилина між розмовами), може бути по-українськи. Не можна надавати музики.

Слухаю!

Розбанич

ПРИКЛАД ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

ЮНАКИ З ЕДМОНТОНУ НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"

Наші добрі друзі з Едмонтону із своїм зв'язковим ст. пл. І. Гарахом, який не один раз дав докази зрозуміння важливості "Юна-

Юнаки з 13-го Куреня УПЮ-ів ім. П. Конашевича-Сагайдачного з Едмонтону і зв'язковий ст. пл. Іван Гарах.

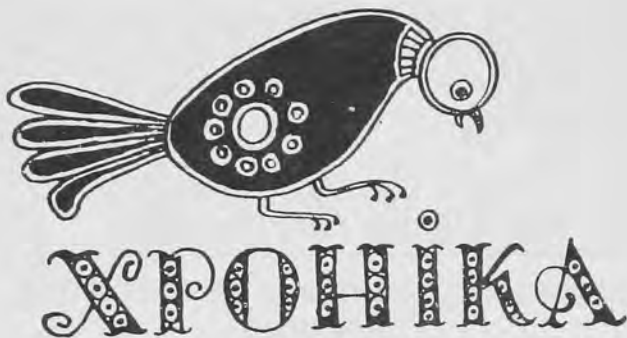

Юнаки з 13-го Куреня УПЮ-ів ім. П. Конашевича-Сагайдачного в Едмонтоні з виховником гуртня "Пантери" ст. пл. З. Мартиновичем.

ка", провели гідне наслідування діло. Цим разом вони влаштували Листопадовий Марш, дохід з якого призначили на Пресфонд "Юнака".

У висліді зв'язковий 13-го Куреня УПЮ-ів ім. гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного в Едмонтоні переслав на руки редакції 162.80 дол.

Юнакам з Едмонтону та їхньому зв'язковому наша щира подяка, а для інших юнацьких куренів приклад, який вони повинні у майбутньому наслідувати.

Орликіяда 1976

жій заgonи, які не ставили своїх точок у суботу чи не відповідали на питання, продовжували. І ось уже — всі заgonи скінчили.

Всі до знімки! Почали нас завертати вже від дверей. Ми всі устали (250 учасників) на сцені, і по довшому часі фотограф махнув рукою, ми всі зробили гарні міні, і вийшла знімка.

Коли ми вже всі стояли у рівних лавах, проголошено вислід конкурсу на гетьманича й гетьманівну. Ними стали: Наталка Ковалишин та Богдан Запутович — обидвоє з Філядельфії.

А тоді — вислід змагань заgonів. Насамперед проголосили 3-тє місце, а то — наш 2-ий курінь ім. Лесі Українки. Але ж ми тішилися, сканали й кричали з радості! Хочете знати, хто здобув решту місць? Ось хто: 1. місце — Сам. Гурток "Гуцулки" з Бріджпорту і 20-ий Курінь з Ньюарку, II. місце — 38-ий Курінь із Пасейку та 4-ий Курінь із Філядельфії. А юнаки: I. місце — 51-ий Курінь із Джерзі Сіті, II. місце — 39-ий Курінь із Гемпстеду, III. місце — 15-ий Курінь із Елізабету.

По закритті Орликіяди ми розпрощалися і поїхали автобусом додому.

пл. вірл. Ірна Івашко

Орликіяда відбулася 13-14 листопада 1976 р. на Союзівці. Ми з Нью-Йорку приїхали автобусом і коли висіли перед головним будинком, думали, що ще не було відкриття Орликіяди, але на наше здивування довідалися, що програма вже давно почалася, що на сцені вже є Загін Ч. 3. Ми були Загін Ч. 6, тому швидко побігли на залю, де все відбувалось. Тим разом було так, що заgonи з парними числами мали на сцені поставити свою мистецьку точку, а з непарними — відповісти на витягнене питання. А тема Орликіяди цього разу була "Мандрівка по Україні" і мала 20 різних тем, як: Чорне море, населення України, Перемишль і т.п.

Точки були досить цікаві. Коли наш загін поставив свою точку — скеч Г. Черінь "Геніальні діти", ми щасливо розійшлися поміж товаришів і товаришок, бо думали, що на

цей день це вже все. А тут викликають нас і на питання. Ми витягнули питання про Україну в загальному. Відповісти треба було у формі панелю, отже кожний брав у руку мікрофон і говорив щось на цю тему. Деякі пластуни дістали трему, і в такому заgonі мікрофон був неначе "гаряча картопля" — ніхто не хотів його брати, щоб відповісти, а як уже взяв, то старався якнайшкороше передати його комусь іншому.

Та наступив вечір. Вечеря у гарній, прикрашеній українськими картинами їдальні була дуже смачна. Ми швидко повечеряли, бо готувались до вечірки. Та перед вечірною ще був попис талантів. Перше місце здобув наш піяніст з 21-го Куреня УПЮ-ів Лесик Кмета.

Вечірка була в одностроях. Грала оркестра з Філядельфії і ми гарно забавлялись. У неділю по Службі Бо-

Пластове юнацтво із східних пластових осередків США на "Орликіяді" 1976, яна відбулася в листопаді м. р. на оселі "Союзівка" біля Кергенксону

Будьте ПЕРЕДплатником, а не ПІСЛЯплатником!

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В АДЕЛАЇДІ (1951 - 1976)

Цього року Пластова Станиця в Аделаїді (Південна Австралія) святкує срібний ювілей.

Із 5 членів Пласту в 1951 році станиця розрослася до 180 членів у всіх уладах. За 25 років стан станиці більшав і меншав. У 1961 році було 215 членів, у 1971 — 160, а в 1976 є 180.

Першим станичним у 1951 році був пл. сен. керів. М. Шевчик; він був станичним 7 років. Теперішнім станичним є пл. сен. В. Шепетюк. Усіх станичних старшин, вибраних кожного року, було 24.

Пластова Станиця зорганізувала 17 таборів. Перший мандрівний новацький табір відбувся в грудні 1952 року під керівництвом пл. сен. керів. Р. Олесницького. Перший станичний табір з участю всіх уладів відбувся над морем в Алдінга під назвою "Чорноморці". Комendanтом табору був пл. сен. Е. Бурачинський, тепер лікар у Чікаго, США.

Члени станиці брали участь у вишкільних таборах, зорганізованих КПС Австралії і ЮПЗ в Австралії. В Аделаїді в грудні 1972 р. і в січні 1973 р. на пластовій площі "Беснид" відбулася ЮПЗ з участю пластунок і пластунів із США і Канади. Члени нашої станиці брали участь у ЮМПЗ (1972) на Вовчій Тропі, США; 7 сенйорів, 3 юнаки, 1 новачка і 2 члени Пластприят.

Від 1959 року при станиці працює Пластприят. Першим його головою був інж. С. Григорців. У 1966 році станиця і Пластприят купили 46-акрову оселю "Беснид" в Аделаїдських горах, яку розбудував і віддав до вжитку

Срібний Ювілей Станиці. Ювілейний концерт Пластового Ансамблю ім. Григорія Китастого, Аделаїда, 1976. Народний Дім, диригент — пл. сен. Б. Жолкевич.

всій українській молоді пл. сен. Я. Воевідна в грудні 1968 року, тоді голова Пластприят.

При станиці існує від 1973 року Пластовий Ансамбль Бандуристів ім. Григорія Китастого; його провадить пл. сен. Б. Жолкевич. Бандуристи виступали не лише в Українському Народному Домі, а також і для австралійців у сіднейській Опері. Пластовий Ансамбль Бандуристів ім. Г. Китастого є єдиним пластовим ансамблем в Австралії.

Ювілейний концерт.

Ювілейний концерт станиці відбувся 3 жовтня 1976 р. в Народному Домі. Концерт почався пластовим апелем на площі української Громади Південної Австралії. Його відкрив станичний пл. сен. В. Шепетюк. Після апелю почався концерт Пластового Ансамблю під керівництвом пл. сен. Б. Жолкевича. Концерт відкрив і при-

вітав усіх присутніх станичний пл. сен. В. Шепетюк. Бандуристи почали концерт станичним маршем "Вперед до щастя і мети". Слово до нього написала приятелька Пласту п. Клавдія Рошко, а музику створив патрон ансамблю Г. Китастий. Програму концерту вела пл. сен. Зоя Калинюк, що переповіла важливіші події з життя станиці. Участь у програмі концерту брали пластуни, пластуни і приятелі Пласту.

За 25 років із рядів Пласту в Аделаїді вийшло багато молодих високоосвічених людей, які працюють у різних австралійських професіях. Пластуни і пластуни беруть участь в усіх ділянках українського громадського і церковного життя. Можна сміливо сказати, що Пласт в Аделаїді є гордістю і мрією не лише пластунів і пластунок, а також цілого українського громадянства.

ст. пл. Марія Чорній

Пластун є ошадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303

“ЧІКАМАНГВА” НА ВОВЧІЙ ТРОПІ

Чікамангва — це стародавнє місто в Америці. Цим містом українці тепер цікавляться з нагоди 100-річчя свого поселення. У битві за це місто під час громадянської війни загинув український генерал — “козак”, захищаючи єдність Сполучених Штатів Америки.

Чікамангва також відома між нами, пластунами, бо це була назва юнацького табору минулого літа на “Вовчій Тропі”. Минулолітній табір не був мені першим, і хоч у нім, так як і в інших попередніх таборах, панували стійки, алярми, збірки, — цей табір мені надзвичайно подобався. Це було напевно тому, що ми мали доброго коменданта і спритну булаву. Кажуть: щоб мати добрий табір, треба мати доброго коменданта. Пластун сеньйор Юрій Солтис був нашим комендантом. Наша програма охоплювала всі ступені практичного пластування і багато вмілостей. Окрім того, в таборі не бракувало всяких цікавих пригод.

Минулорічний табір почався так, як пишеться у правильниках. Всі познайомилися, забавлялися, мали гутірки та веселилися майже цілий тиждень. Але при кінці першого тижня почалася робота... Дарма що ми, розвідувачі, були серцем і розумом табору, ми також були землеробним загonom у його складі. Нашим завданням було справляти дороги, стежки і мости. Як тільки комусь із нашої булави не сподобалася якась стежка чи кладка десь у лісі, то ми мусіли вирушати походом у далеку дорогу, щоб її знайти й справити. Першим нашим завданням було справити головну стежку і “міст”, що вели до кухні. Після кількох днів “тяжкої праці” ми скликали раду і одногolosно вирішили створити унію. Страйку ми не мали і “унію” теж розв’язали. Наша булава була проти будь-якої “унії” на низах. Наш упорядник Славко Куровицький не хотів ділитися своєю “владою” з якимось там провідником якоїсь “унії”. Ми погодилися з ним і працювали під його відважним проводом. Працювали ми цілий тиждень у вільний час від загальних обов’язків таборування при будові головної стежки через ліс до кухні та напрямі “моста”. Мало бути офіційне прийняття нашої будови, але на наше ща-

стя один день після закінчення будови була злива і наша нова стежка була змита, а “міст” поплив собі кудись. Це було нам на потіху, бо не подобалася нам наша власна робота: стежка наша була крива, а “міст” хитався. Хотіли вони, щоб ми знову пербудовували й справляли ту стежку та щоб хтось із нас поплив човном до Чорного моря за мостом. Нарікали вони, що в дорозі до кухні замочують свої ноги, переходячи у лісі калабаню. Почувши про те, друг Сосяк, наш бунчужний і приятель, розсердився, що пластуни так по-дитячому поведуться, і мав на цю тему гутірку. Казав він, що калабаню треба обминати, а не лізти в неї з вухами, і що будівництво стежок є неприродним марнуванням часу. Після того стежок ми більше не справляли, а займалися більш інтелектуальним пластуванням. Гутірки наші були цікаві і був великий вибір умілостей. Найцікавішою вмілістю, що ми мали, це було мірництво і картографія. Наш інструктор постарівся і приніс нам правдивий теодоліт. Кожен з нас мав нагоду його вживати. У програмі було мірвання висоти будинків, різних кутів та поверхні землі при допомозі теодоліта. Ми ознайомилися з необхідними ступенями у мірництві, але коли ми міряли “буфет”, деному з нас обрахунки не зійшлися і вийшло, що “буфет” стояв 55.6 стіп під водою. При кінці другого тижня ми значно поправилися у своїх обрахунках і скінчили своє мірництво. На рисування топографічної мапи у нас не вистачало часу.

У таборі було ще багато більше цікавих пригод. На Івана Купала ми говорили до духів у лісі, а під час теренової гри ми загубили в лісі капітана однієї дружини й мусіли довго його шукати. Знайшли ми його на дереві. Він заховався туди від “ведмедя”. Ми йому розповіли, що ведмеді є дуже мудрі і вони один одному переназують, щоб обминали Вовчу Тропу й не шукали собі там клопоту, бо то оселя для пластунів, а особливо для розвідувачів. Він трохи подумав-подумав та й зліз із дерева.

Та третього тижня було найцікавіше. Ми, розвідувачі, мали свою 15-тимильову мандрівку до ріки, де ми ночували. Мандрівка була добра, хоч

перед ранком дощ трохи її зіпсував. Річка, де ми ночували, почала підноситися, і нам довелося перервати наші пляни та забиратися. Решту тижня ми лінувалися і готувалися на день розвідувача, що було нашим найбільшим успіхом і завершенням нашого таборування. У той день ми, розвідувачі, перебрали владу цілого табору й показали, як треба вранці будити і як треба навчати учасників і прихильників послуху. Вчили ми прихильників і учасників правдивого пластування, мали спільний обід з юначками і грали відбиванку, а день закінчили удаючою вечірною. Мали ми також деякі перешкоди, бо мусіли гостити таборовиків з далеких боліт “Бобрівки”. Ми мусіли ділитися з ними нашою запланованою зустріччю з дівчатами в таборі юначок. Нам то не подобалося, але “бобрівчани” виявилися добрими гістьми. Після доброї гостини ми їх гідно попрощали й відправили у далеку дорогу. Хотілося деному з нас заспівати їм на прощання “очерет був мені за коліску”, але не знали ми ані слів, ані мелодії. Кількох із нас хотіли пізніше навчитися тієї пісні, але наша булава також не знала її, а коменданта ми не могли насмілитися питати.

Наступного дня булава забрала назад свої позиції і продовжувала муштрувати та приготувати нас до закриття табору. Тепер нам було трохи тяжче, бо булава навчилася від нас у день розвідувача, як треба тримати дисципліну, та не тільки над прихильниками й учасниками, але також і над нами, розвідувачами, що були серцем і розумом табору.

Чи ж неправда, що так воно все було?

пл. розв. Андрій Панченко, Буш
31-ий Курінь Ю-ів
ім. геть. Івана Виговського

ОБРАЗКИ З ЖИТТЯ XXXVIII КУРЕНЯ ЮНАЧОК

Праця XXXVIII-го Куреня під дбайливим наглядом нашої зв'язкової ст. пл. Зені Брожини не переставала цього року. Щовечора Українська Централь в Пассейну гуділа шумом дівочих голосів, що радо співали, або оповідали тоді, коли працювали для Куреня або станиці. Співпраця юначок нашого куреня завершувалася успіхами, які виявлялися у різних формах. Першим вислідом успіхів було досягнення першого місця на XIV-ій Орликійді. Курінна праця по Орликійді завершувалася різними показами й зустрічами з батьками і українською громадою.

Перед Різдвом м.р. відбулася в Пассейну день самодіяльності під проводом старших юначок нашого куреня. У цей день ми мали нагоду показати свої дівочі таланти у: майстеркуванні, вишиванні, куховарстві, робленні різдвяних прикрас. Активну участь брали і наші новачки, що своїм співом, танком та інсценізацією привітали батьків і всіх зацікавлених, що прийшли подивитися на працю пассейських юначок. На залі стояв і вітав гостей величезний дідух, а поруч нього стояла ялинка, присипана снігом та прикрашена паперовими іграшками. Добровільні датки з цієї зустрічі були призначені на пресфонд пластових журналів.

З весною наш курінь брав участь у станичній мандрівці на оселю "Верховина" в Глен Спей. Мандрівка була підготовою до спортивних і теренових змагань на святі Юрія. Під час теренової гри сталася дивна подія. Подруга зімліла без причини і не можна було догадатися, чи в неї обличчя червоне, чи біле. Треба було запитатися її, якого кольору бувало її обличчя. Хоч і точок багато не здо-

були, подруга таки нам радо відповіла.

Під час тренувальної гри юначки будували вогниці, розкладали шатра, надавали і відчитували наказ морзетною та засвоїли способи уживання кута азимута серед природи.

На Зелені Свята в Пассейну була ще одна важлива подія в курені — відбулася виставка картин учениць та учнів малярської школи мисткині Софії Петеш. Молоді малярі, що в більшості є пластунками, цілий рік старанно працювали вечорами в хаті п. Петеш і рік їхньої праці закінчився показом картин, що відбувся в залі Церкви св. о. Николая. Відвідувачі подивлялися працю юначок. Пані Петеш була з цього дуже рада і призначила прибуток з добровільних датків на пресовий фонд "Юнака". Юначки вдячні пані Петеш за велику її працю при улаштуванні нашої виставки.

Великим досягненням нашого курінного співочого гуртка "Кобза", під проводом диригента Андрія Фарміри, було одержання першого місця на III-му Фестивалю в "Гарден стейт арт

сентер" у Нью-Йорку в рамках змагу молодих талантів. Грошеву нагороду призначили ми на видання нашої платівки сучасних пісень.

Рік праці успішно закінчився нашим досягненням першого місця у загальному точкуванні і першим місцем у відбиванкових змаганнях на Олімпіяді на оселі СУМА в Еленвил. Найприємнішою несподіванкою для нашої уступаючої курінної Орести Федун було те, що не тільки ми всі, але й судді Олімпіади признали її працюваність і нагородили трофеем першого змагуна. Ореста заслуговує на таке призначення під кожним оглядом, не тільки як змагуна в олімпійських іграх, але й як пластунка та колишня курінна XXXVIII Куреня УПЮ-ок. З її переходом до старших пластунок ми бажано їй такого завзятого до праці і таких же успіхів у дальшому пластуванні.

Кличемо всіх юначок плекати пластові ідеї і працювати у своїх станицях у наступному році. Снобі!

Пл. вірл. Катерина Панченко,
Курінна XXXVIII Куреня УПЮ-ок
ім. Марусі Тарасенко в Пассейну

ВИШКІЛ ЮНАЦЬКИХ ВИХОВНИКІВ

Часто я у вільні від науки хвилини лину думками в недавнє минуле і пригадую котрусь із безлічі пригод свого пластування на "Вовчий Тропі". Всім вона нам така відома з наших весняних зустрічей, таборувань і відвідин. Там ми зустрічаємося і ділимося своїм спільним зацікавленням, своїми найдорожчими почуваннями, що єднають нас в одну пластову ро-

дину і спрямовують нас до одної мети, до нерозривного пластового змагу за наше місце на землі.

Цього року я маю ще одну причину згадувати Вовчу Тропу — минулого літа я відбула там вишкіл юнацьких виховників. Було це в передостаннім тижні серпня. Його вела наша подруга Слава Рубель. Це був мій перший вишкіл. Це був мій перший

крок із безжурного юнацтва до лави виховників. Ідучи на вишкіл, я переживала і не знала, чого сподіватися, але від першого дня я відчула там дружність і близькість серед учасників. Було нас тридцять. Ми були різного віну, різних зацікавлень, але з однією спільною ідеєю, а саме — підсилити свої знання у пластуванні. Всі інші різниці зайняли другорядне мі-

сце.

Тут ми не змагалися один проти одного, так як це звичайно ведеться у вишкільно-виховних юнацьких таборах, де у запалі чесної гри іде змагання за перше місце, а спільно змагалися за удосконалення своїх знань. Ми вчилися і працювали гуртками. Гурками ми ходили на сходи й гутірки. Часто ми перетворювалися у гуртки прихильників, учасників, розвідувачів і скобів — вірлиць. Наші дні були переповнені працею, сходами, гутірками, співом та іграми. За один тиждень ми мали підготуватися і випробувати свої сили у ролі виховників. Подруга Люба Мазяр дбала, щоб наша кожна хвилина була заповнена працею, а кожне слово в наших писаннях мало повне й несумнівне значення. Бо ми дорослі й серйозні люди з незломним прагненням до ясної мети бути пластунами.

Ми тяжко працювали: ми зустрічали схід сонця, пишучи тримісячний план праці, а по нічній тиші ховалися у мішках і під світлом ліхтарки докінчували дописи до хроніки. Дні були нам закороткі... І таким було наше життя.

У програму нашого виховання вхо-

дили також зустрічі з громадськими діячами. У половині тижня відвідав нас на Вовчій Тропі пан Квас, адміністратор Союзівки. Гутірка була на тему суспільно-громадського життя та про потребу брати активну участь у житті американського суспільства. Це була одна з дуже цікавих гутірок і кінчилася вона великою несподіванкою. Не сподівалися ми, що та зустріч увінчалася нашою гостиною на Союзівці. Не забуду я того вечора, коли автобус привіз нас на Союзівку і там ми стали частиною гуцульського вечора.

Кожен із нас хоче побути на Союзівці! Минулого літа там кожного четверга улаштовувалися гуцульські вечори. Молоді працівники Союзівки, переодягнені за гуцулів, подавали гуцульську вечерю, а потім розважали гостей веселими гуцульськими танками та співами. Бути гостем на Союзівці було для мене подвійною приємністю, бо це було отримане з вишкільно і було несподіванкою. Погода теж дописала — був гарний літній день. По короткій мандрівці по Союзівці й огляді нової церкви гостили нас при столах під зоряним небом. Навколо нас ходили молоді гуцули й

гуцулки, подавали нам страви, а потім молоді гуцули показували свою мужність шаленим танком коломийки, а гуцулки виявляли свою спритність і ніжність дрібним танком і чаруючим співом. Вшанувала нас Союзівка ще й тим, що запросила нас заспівати кілька народних і кілька пластових пісень.

Вернулися ми назад до табору втомлені, але щасливі. Було пізно. Тяжко було вгадати, чи то була мрія, чи сон, але мені здавалося, що ми були на Союзівці аж до ранку. До ранку крутилися в танку — до ранку співали пісні.

Вишкільно юнацьких виховників закінчився. Напруження перейшло в приємний спогад, а ми понесли із собою ідею дружби й щирої співпраці до своїх станиць, у кожен закуток української Америки, щоб забезпечити продовження Великої Гри — Чесної Гри в житті наших молодших. Лише дев'ять днів ми працювали разом, але спогади залишилися в нас на ціле життя.

пл. вірл. Катруся Панченко, Буш
38-ий Кур. Ю-он ім. Марусі Тарасенко
Пассейк. Н. Дж.

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

**УКРАЇНЬСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ**

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue

At Tarnow
Detroit, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092
In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

Юначки! Підготовляючись до святкування Великодня, будете шукати за текстами й нотами до ягілок. Звертайтеся за ними до Адміністрації "Юнака". 65 мелодій на два голоси, повні тексти та вказівки до хороводів знайдете у книжечці Олександра Бариляка, Львів, 1932; ціна книжечки: \$2.50. Адреса:

Plast Publishing, 2150 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1M8 Canada.

ЯГІЛКИ

ЯК ПРАЦЮЮТЬ СПОРТОВЦІ?

Слово спортивного референта на сходинах станичної старшини і виховників у Боффало, Н. Й.

Іван Яремко.

Мені приємно повідомити всіх, що спортивні заняття під час цьогорічних таборів пройшли успішно під наглядом пл. сен. Мана Стасюка і моїм. У спортову програму цього року ми також включили хлоп'ячий бейсбол і біг для зміцнення здоров'я.

Але літній сезон вже закінчився з приходом холоднішої погоди, а більшість наших спортивних занять мусять тепер відбуватися в будинках. Це нам створює проблему, бо наша станиця не має жадної власної руханкової залі. Підшукати добру руханкову залю у вигідному для всіх місці не легко. Багато шкіл вимагають, щоб ті, що користуються з їхньої залі, ходили до їхньої школи або мешкали у їхній дільниці.

Завдяки родині Стасюків юнаки мають залю, де вони сходяться кожного тижня і вправляють відбиванку. Юначки не мають такої залі, але я стараюся їм її знайти і з цієї причини я не міг сьогодні прийти на сходи і тому передав написані мої думки.

Нині ввечері буду торгуватися, щоб придбати юначкам залю. Щоб облегшити мені працю, я прошу, щоб батьки юначок допомогли з довозом (транспорт) до рух. залі, бо більшість юначок ще не керує авт. Дуже прошу, щоб на черговому засіданні гурток Пластприяту серйозно поставився до цієї справи. Батьки мусять зрозуміти, що тільки після того, як вони самі присвящать час своїм дітям, їхні діти зацікавляться справами української громади та будуть мати змогу забавлятися і виростати в українському середовищі.

Ще одна причина: Чому я не міг прийти сьогодні на сходи? Я належу до лещатарського клубу і мушу сьогодні відбутися вправи. Ви можете запитатися, що це має до діла з спортивним референтом. Моя відповідь дуже ясна: Цей клуб мене підготовляє на лещатарського інструктора, як також і до змагань в українських лещатар-

ських перегонах разом з дружиною "Пласт - СУМ", яку я zorganizував у Боффало, щоб з'єднати українську молодь у спортивних заняттях. Ця група перший раз успішно виступила в Рочестері на українських легкоатлетичних змаганнях при кінці серпня 1976 р.

Жаль мені повідомити всіх, що цього тижня не будемо брати участі у відбиванковому турнірі в Рочестері з огляду на те, що наше юнацтво не мало змоги вправляти останніх кілька тижнів через брак залі і воно не підготоване змагатися. На закінчення подаю плян спортивних занять на наступні місяці:

1) Зорганізування рух. залі для юначок і гра у відбиванку кожного тижня.

2) Одноденна лещатарська прогулянка.

3) Підготовка до українських лещатарських змагань (КЛН) у лютому 1977 р.

Дякую!

СКОБ!

ст. пл. Іван Яремко.

(студ. 2-го року унів.) у Боффало, Н. Й.

Поклик простору

У кого з нас — молоді, юнаки й юначки — не родиться часто сильне, нестримне бажання вирватися із своєї добре вже нам знаної містини (будь це місто чи село) десь туди, де багато простору, сонця і де стелиться перед нами принадна далечинь незнаної, повної несподіванок дороги...

Так і бачу себе в гурті своїх подруг і друзів, що так, як я, прагнуть іти назустріч приємним пригодам.

Серед гір... Любуюсь їх грізною красою та почуваю себе близьким другом природи.

..То знову каюк, плесо води, море сонця. Кругом тільки вода й небо...

...Або інший образ у моїй уяві: зима, гори — засипані глибоким пуховим снігом, вкриті інеєм смереки — а я... на дошках промошую перший слід... Кожне провалля, кожен закрут криє в собі незнані перешкоди. Але в цьому саме принада і чар мандрівки. Я почуваю свою тугість. Саме уявлення такого образу побуджує мене глибоко, повними грудьми дихнути, почути себе володарем безмежних просторів.

Так і кличе даль, ліс, гори...

Я отрясаюся із споминів та уявлень відбутих мандрівок. Це ж треба реально подумати й розплянувати свою підготову до близького вже зимового сезону, підготувати виряд.

Бо гори манять, мандрівка кличе...

Суха лещатарська підготовка

Літні спорти вправляємо переважно до половини жовтня, а від того часу починаємо вже т. зв. суху (бо ще без снігу) підготову до лещатарського спорту.

Кожний лещатар чи кандидат на нього намагається якнайшвидше опанувати їзду на дошках та вміти свobodно ними керувати по своїй волі.

Засадничі, підставові лещатарські вмiлості — це різні способи ходу і плаского бігу та ряд лещатарських еволюцій, як звороти, луки, телемарки, християнії, скоки.

Нам ясно, що цього всього не вчимося на те, щоб почванитися своїми вмiлостями чи показати дану еволюцію на горбку під час вправ, але на те, щоб уміти застосувати ці поодинокі способи їзди в терені, головню в наших зимових гірських мандрівках. Бо з лещатарського спорту мандрівництво дає найбільше приємностей та користей для здоров'я.

І саме мандрівництво ми ставимо на першому місці в лещатарстві, хоч не занебемо й інших, теж корисних форм цього спорту.

Коли ми зуміємо вже відбути без перевтоми кількадечну мандрівку та їдемо на дошках без зайвого напруження м'язів, тоді — коли тільки буде нагода — намагаємося добути відзнаку лещатарської справности. Коли ж бачимо, що можемо відповісти вимогам, приписаним для нашого віку, манить нас стати до змагань, щоб поміряти свої сили і справність із своїми однолітками.

Як бачимо — перед нами приманливі вигляди, але... до цього треба планово й систематично підготувати наш організм, а зокрема наші м'язи, серце й легені. Охоплює це т. зв. суха лещатарська підготовка, в якій підставовими вправами будуть: марші, марші на переміну з бігами, біги навпростець, марші з ціпками у пласкому, а згодом у гірському терені, а при тому щоденний прорух.

У самому проведенні підготовки провідною засадою мусить бути: систематичне й ступневе збільшення праці м'язів, серця й легенів без їхньої перевтоми. Мірилом насилання праці хай буде для нас те, щоб після кожних вправ ми почувалися в силі ще раз їх повторити.

Залежно від нашого часу і умовин ми розплануємо нашу підготову. А буде це приблизно так: час тривання цілої сухої лещатарської під-

готови 6 тижнів. В кожному тижні, крім щоденної руханки, марші, біги, біги навпростець чи мандрівки.

1-ий тиждень

2 марші напереміну з бігом 2-3 км. (прим. 500 м. маршу, 200 м. бігу), вільний темп.
1 мандрівка до 10 км.

2-ий тиждень

1 марш напереміну з бігом 3-4 км.
1 біг навпростець 1-2 км.
1 мандрівка до 15 км.

3-ій тиждень

1 марш напереміну з бігом 4-5 км. (в тому

трохи більше бігу, ніж у попередньому тижні).

1 марш напереміну з бігом з ціпками 3-4 км. По змозі 1/3 пласкої дороги, 1/3 під гору, 1/3 вниз.

1 мандрівка до 20 км.

4-ий тиждень

1 марш напереміну з бігом 5-8 км.
1 марш напереміну з бігом з ціпками 4-5 км.
1 біг навпростець ок. 3 км.
1 мандрівка до 25 км.

5-ий тиждень

1 марш напереміну з бігом 8-10 км., в тому половина бігу, половина маршу.

1 марш з ціпками 5-6 км. в лісовому чи гірському терені.

1 біг навпростець 4-5 км.
1-2 мандрівки до 30 км.

6-ий тиждень

1 марш 15-20 км.
1 марш напереміну з бігом з ціпками 6-7 км.

1-2 мандрівки ок. 30 км.

Залежно від віку та фізичної справности можна змінити й укласти окрему для себе програму сухої лещатарської підготовки, при чому вимоги можуть бути і на половину менші.

Лещатарка

До Редакції юнацького журналу "Юнак"
Додога Подруго Редакторко!

У листопадовому числі на 2-ій сторінці поміщено слова і музику пісні-колядки "Дарнині пребагатий". У цих нотах я завважив дві помилки, які треба спростувати.

В 2-ому такті появляється:

тобто 3 чвертки і одна вісімка. Це неможливо, тому що ритм є 4/4. повинно бути так:

Подібна помилка є в передостанньому такті. Написано так:

Повинно бути так:

Бажаю Вам всього, всього найкращого в Новому Році!

ст. пл. Олесь Кузишин

До редакції юнацького журналу "Юнак"
Вельмишановні Редактори!

Бажаємо Вам веселих свят Різдва Христового і щасливого Нового Року й прохаємо прийняти від нас до друку наші спогади про події минулого літа й маленький подарунок на пресовий фонд "Юнана".

Це подарунок від учнів матуральної нляси пані Ірини Шраменко-Дибко із Школи Українознавства в Пассейку, Нью-Джерзі.

Просимо прийняти цей наш малий подарунок.

Христос Рондається!

СКОБ!

пл. вірл. Катруся Панченко Буш

38-ий курінь Юначок ім. Марусі Тарасенко
Пассейк, Н. Дж.

Друзі і Подруги!

Чим більше буде передплатників, тим кращим буде наш журнал «Юнак». Тому хай кожний чи кожна з Вас: 1) подбає, щоб всі члени Вашого гуртка стали передплатниками «Юнака», 2) приєднає для «Юнака» принаймні одного нового передплатника з-поміж тих Ваших друзів чи подруг, що не належать до Пласту.

Замість нвтів на могилу

св. п.

ЮЛІЇ ПАЧОВСЬКОЇ

яна нертвенно помагала нам на таборі
"Стенни Культури" ч. 8, складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнана"

Городище Племені "Перші Стені"
у Вашингтоні, США

Замість нвтів на свіжу могилу

св. п.

РОМАНА ГНОЯ

Батьна і Тестя членон нашого куреня,
який помер 5 січня 1977 року в Нью-Йорну,
складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнана"

28-ий Курінь УПС-ок "Верховинни"

Замість нвтів на могилу

св. п.

ОЛЬГИ ГРИМАК

яна відійшла у вчність 18. 12. 1976 року,
Мама пл. сен. Наді Гриман-Винницької з Монтреалю,
складаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнана" і \$10.00 на пресовий фонд "Готуйсь".

Люба Гарбачевська-Гілл,
Джерзі Сіті, США

ВИКАЗ ДАТКІВ

на Пл. Видавничий Фонд ім. Сірого Лева, стан на 1. X. 1976 р. Переслав УПС США до нас ГПБ 17. 11. 1976.

Станиця Коговс — \$100.—

Станиця Балтімор — Пластприят — 25.—

Станиця Брідпорт — 158.30

Станиця Денвер — 100.—

Станиця Дітройт — 250.—

Станиця Честер — 50.—

Станиця Джерзі Сіті — 100.—

Станиця Елізабет — 25.—

Станиця Елізабет — Пластприят — 50.—

Станиця Клівленд — Пластприят — 100.—

Станиця Клівленд — 250.—

Станиця Гартфорд — 100.—

Станиця Лос Анджелес — 25.—

Станиця Нью-Гейвен — 50.—

Станиця Нью-Бронсвік — 50.—

Станиця Рочестер — 100.—

Курінь ім. Тисовських — 50.—

Плем'я Сіроманці — 100.—

Разом

1,683.30

До 20 листопада переслали до нас ГПБ на

Пл. Видавничий Фонд. ім. Сірого Лева

16-ий Курінь УПС "Бурлаки" — \$620.00

4-ий Курінь УПС "Ті, що греблі рвуть" — \$300.00

СПИСОК ДАТКІВ на пресовий фонд "Юнака",

що вплинули від 27 листопада 1976 до 4 лютого 1977 р.

США:

Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч",
Пассейк — — — — — 100.00
Вашінгтонське Городище Племені "Перші Стені",
замість квітів на могилу св. п. Юлії Пачовської 25.00
28 Курінь УПС-ок "Верховинки", Нью-Йорк, замість
квітів на могилу св. п. Романа Гноя — — — 25.00
Пл. юн. Віра і Христя Володюк, Нью Провіденс — 10.50
Ст. пл. Марта Гарасовська, Вашингтон — — — 10.00
Пл. юн. Василь Бурбан, Кліфтон — — — — — 9.00
П. Антонія Іваночко, Лексінгтон — — — — — 6.00
Пл. юн. Юрко і Марко Диці, Левістон — — — — — 6.00
Ст. пл. Рута і Христя Панчук, Чікаго — — — — — 6.00
Учні матуральної кляси п. Ірини Шрамель-Дибно,
Пассайк — — — — — — — — — 5.00

По \$3.00

Ст. пл. Ростик Сторожук, Воррен; пл. юн. Зенон
Цибрівський, Мілвокі; пл. сен. Іван Гула, Чікаго;
пл. юн. Люба Кушнір, Вотервліт; пл. юн.
Христя Флунт, Воррен; ст. пл. Марта
Турянська, Воррен — — — — — — — — — 18.00

По \$ 2.00:

Пл. юн. Марко Левицький, Філядельфія; пл. юн.
Ігор і Ліда Микита, Кліфтон; пл. юн. Олег
Запутович, Гіллсдейл; пл. юн. Олександр
Підвербецький, Сненектеді; пл. юн. Наталка
Куйбіда, Флашінг; ст. пл. Зірка Стебельська,
Ньюарк; пл. юн. Лариса Мартинюк, Кліфтон;
пл. сен. Олег Дейкало, Флашінг; пл. юн. Христя
Бойчук, Воррен; пл. юн. Андрій Возняк, Парма;
пл. юн. Оксана Ільчишин, Філядельфія; пл. юн.
Роман Рінник, Нью-Бронсвік; пл. юн. Любомир
Зобнів, Бінгемтон; пл. юн. Катруся Великорідко,
Трентон; ст. пл. Юрій і Ярема Маринюки, Трой,
ст. пл. Андрій і Роман Юзенів, Нью-Йорк — — — 32.00
Пл. юн. Павло Гада, Чікаго — — — — — — — 1.50
Пл. юн. Богдан, Євген, Роман і Таня Сосяки, Лейтем 1.50

По \$1.00:

Пл. юн. Роман і Богданна Левицькі, Рочестер; пл.
юн. Роман Ромах, Детройт; пл. юн. Орест Турчин,
Філядельфія; А. Панченко, Гартфорд — — — 4.00

США разом: \$ 259.50

КАНАДА:

13 Курінь УПЮ-ів ім. гетьмана Петра Конашевича-
Сагайдачного, Едмонтон, з юнацького листопа-
дового маршу, що відбувся 31. 10. 75 р.
Учасники: Гурток "Королівські Соколи" — пл.
юнаки:

5.00 Маркіян Васараб, 3.00 Валеріян Марневич,
6.00 Петро Мартинюк, 4.00 Богдан Суховерський;
Гурток "Пантери" — пл. юнаки:
8.00 Орест Бурак, 15.00 Зенон Трільовський;
Гурток "Акули" — пл. юнаки:
24.60 Роман Гошко, 820 Роман Дрогомирецький,
4.00 Данило Порохівник, 1.00 Андрій Тарнавський,
3.00 Петро Тарнавський, 27.44 ст. пл. Зенон Мартинів,
54.00 ст. пл. Іван Гарах, — разом: — — — — — 162.80
Пластова Кооператива "Плай", Торонто, для "Готуйсь",
"Юнака" і "Пл. Шляху" — — — — — 100.00
Гуртки УПЮ-ок і УПЮ-ів "Айстри", "Кобри" і
"Тигри", Оттава, із зарібітку на передріздвяному
ярмарку — — — — — — — — — 25.00

Владина Борис, Єпископ УГПЦ із Едмонтону — — — 20.00
Люба Гарбачевська-Гілл замість квітів на могилу
св. п. Ольги Гримак, Мами, пл. сен. Наді
Винницької з Монтреалу, по 10.00 на
"Готуйсь" і на "Юнака" — — — — — — — 20.00
Ст. пл. Роман Паньків, Торонто — — — — — — — 7.00
Ст. пл. Ігор Вдович, Торонто — — — — — — — 6.00
Пл. юн. Ігор Яковець, Вінніпег — — — — — — — 5.00
Пл. юн. Денис і Євген Шведа, Оттава — — — — — 4.50
Ст. пл. Андрій Кравчук, Монреаль — — — — — 2.50
Пл. юн. Роман і Зенон Ващуки, Торонто — — — — — 2.50

По \$2.00:

Ст. пл. Марія Сенік, Монреаль; ст. пл. Павло
Ройко, Міссіссага — — — — — — — — — 4.00

По \$1.00:

Пл. юн. Петро і Оленка Вериги, Торонто; Дарія
Назарко, Іслінгтон, ст. пл. Стефа Вахна, Торонто,
пл. юн. Дарна Ковалик, Торонто; пл. юн. Лариса
Ігнатович, Торонто — — — — — — — — — 5.00

Канада разом: \$ 364.30

ІНШІ КРАЇНИ:

Кооператива "Поступ", Мельборн, Австралія — — — 27.00
Пл. сен. В. Спесивий, Дінсон, Австралія — — — 1.35
Пл. юн. С. Нечипорчук, Кенлі Вейл, Австралія — — — 0.67
Пл. юн. А. і І. Фільварків, Сефтон, Австралія — — — 0.67
П. Петро Плевано, Париж, Франція — — — — — 6.00

Разом: \$ 35.69

Усі разом: \$ 659.49

Друзі і Подруги! Пресфонд призначений на даль-
шу розбудову Вашого "Юнака". Тому кожний і кожна
з Вас, кожний юнацький гурток і кожний юнацький ку-
рінь повинні принаймні раз у році переслати свою
пожертву на пресфонд "Юнака". Хто черговий?

● Усіх читачів "Юнака", що не є
ще нашими передплатниками, прохає-
мо передплатити "Юнака" для себе або
своїх знайомих!

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Шадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5½% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є

Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколайських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

„ПОСІВНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО“
можна **набути**

- в Канаді: у Пластовій кооперативі „ПЛАЙ“

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

**Друкярня
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна: \$1.00

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплатуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новачоків та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприятю і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

● Присилайте передплати **З ПОЧАТКОМ КОЖНОГО РОКУ** (до 1 березня!), бо своєчасні передплати уможливають дешевшу пересилку журналів.

● Надсилайте дописи (хроніку, знімки, “молоде перо”, ілюстрації тощо), діліться своїми зауваженнями щодо змісту і вигляду журналів, втримуйте зв'язок з редакціями. Ставайте співучасниками пластового самовиховання.

БОРСУК

ІЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОПЕНЬ